

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนบริเวณเขื่อนในประเทศไทย กรณีศึกษา: เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนในบริเวณพื้นที่รอบเขื่อนของในเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี และเพื่อแสวงหาแนวทางพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนของประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนของประเทศไทยอย่างยั่งยืน โดยการศึกษาในบริเวณเขื่อนหลัก 2 เขื่อนในประเทศไทยซึ่งประกอบด้วย เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชนและภาคประชาชน ในพื้นที่ศึกษา 2 เขื่อน คือ เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง การพิจารณานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และการจัดการด้านการบริการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการศึกษาข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชนและภาคประชาชน ในพื้นที่ศึกษา 2 เขื่อน คือ เขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี คณะผู้วิจัยสามารถสรุปรายละเอียดดังนี้

1. การพิจารณานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

การพิจารณานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจะพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว (2) ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว (3) ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการท่องเที่ยว และ (4) ด้านการปฏิบัติตนหลังการท่องเที่ยว

1.1) ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่บริเวณรอบเขื่อนสามารถแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ 2 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก สัตว์ป่า พันธุ์ไม้ป่า ถ้ำ อ่างเก็บน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-1 “ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกห้วยแม่ขมิ้น น้ำตกผาดาด น้ำตกผาสวรรค์ซึ่ง น้ำตกผาดาดและน้ำตกผาสวรรค์ น้ำตกที่นักท่องเที่ยวนิยมส่วนใหญ่คือน้ำตกห้วยแม่ขมิ้น เพราะว่ามีจุดชมทิวทัศน์ที่สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของทะเลสาบเขื่อนศรีนครินทร์ ส่วนน้ำตกผาดาดจะเป็นน้ำตกที่ตั้งอยู่อีกฝั่งของทางอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ทางด้านฝั่งตะวันตก จะอยู่ใกล้กับทุ่งลาดหินลาดประมาณ 6 กิโลเมตร น้ำตกผาดาดเป็นน้ำตกหินปูนชั้นเดียวที่มีขนาดใหญ่มีฉายาว่าเป็น ทีลอซูแห่งกาญจนบุรี”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-3 “ลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่ทางอุทยานจัดไว้ให้แล้วนักท่องเที่ยวเกิดความสนใจคือก็มีสอบถามอยู่ แต่ว่าตอนนี้กำลังดูเส้นทางทางน้ำอยู่ ก็จะมีในเรื่อง เกาะ แก่ง ที่สวยงามพอสมควร แล้วก็ถ้ำ (ตอนนี้เองก็ยังลึกเข้าลำบาก) จริงๆ ที่นี้น้ำตกจะเยอะ ส่วนใหญ่จะท่องเที่ยวชมน้ำตก แคน้ำตกผาสวรรค์ก็เอาเรื่อง ชั้น 7 ก็สูงประมาณ 80 เมตรเท่าที่ตาเรามองเห็นนะ เท่าที่ผมตรวจดูทางอากาศก็รู้สึกประมาณ 100 กว่าเมตร”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-4 “ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่เขื่อนศรีนครินทร์จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเอราวัณ น้ำตกแม่ขมิ้น อ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์และแพที่พัก แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอศรีสวัสดิ์ที่นักท่องเที่ยวนิยมเที่ยวคือ อุทยานแห่งชาติเอราวัณ น้ำตกแม่ห้วยขมิ้น อ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์เพราะมีรีสอร์ทที่เข้าไปก่อสร้างกัน อย่างรักษน้ำรีสอร์ทและเลค เฮฟเว่น รีสอร์ท”

ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-5 “ลักษณะเป็นพื้นที่ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์เป็นอ่างเก็บน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมาก จำนวนแพพักรีสอร์ทที่ให้บริการนักท่องเที่ยวมีถึง 50 กว่าแพ ลักษณะการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวทางน้ำ น้ำตกเอราวัณ น้ำตกแม่ขมิ้น และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-7 “แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ ว่าที่ตำบลทันกระดาน จะเป็นจุดท่องเที่ยวที่มากที่สุดในอำเภอศรีสวัสดิ์ คือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อในระดับโลก เช่น น้ำตกเอราวัณ และจุดท่องเที่ยวหมู่ 3 ตำบลทับกระดานที่จุดท่องเที่ยวของตำบลทับกระดานนี้จะมีอากาศเย็นสบายทั้งปี เป็นแหล่งพื้นที่ที่ราบบนภูเขาอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 180 เมตร และมีตำแหน่งที่สูงเหมือนอุทยานแห่งชาติเอราวัณและสภาพสิ่งแวดล้อมค่อนข้างจะสมบูรณ์ นักท่องเที่ยวสามารถชมทัศนียภาพของป่า”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-8 “ลักษณะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การเดินศึกษาป่าธรรมชาติ ในอุทยานแห่งชาติเอราวัณ การท่องเที่ยวเดินไปในเขตอุทยาน การเดินป่าศึกษาธรรมชาติของน้ำตกแม่ห้วยขมิ้น กลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว น้ำตกห้วยแม่ขมิ้นและน้ำตกเอราวัณจะชอบการถ่ายรูป และนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมาในวันธรรมดา ไม่เดินทางมาช่วงเทศกาลและวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางมาแบบเงียบๆ มีกำลังจ่ายที่ค่อนข้างสูง และไม่ได้มาสร้างมลภาวะ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-9 “แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ ประกอบด้วยเขื่อนศรีนครินทร์ น้ำตกแม่ห้วยขมิ้น น้ำตกเอราวัณ ถ้ำ โบสถ์สแตนเลส”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-1 “ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่เขื่อนรัชชประภาจะแบ่งเป็น 2 ส่วนส่วนแรกจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บนบกที่จะประกอบด้วยศาลาประชาภิรมย์ ที่เป็นจุดชมวิวของเขื่อนและสนามกอล์ฟสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวกับเล่นกอล์ฟ ส่วนที่สองจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณในอ่างเก็บน้ำ ประกอบด้วยกุยหลินเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของเขื่อนรัชชประภา กิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะเป็นกิจกรรมส่องสัตว์กับเดินป่า ชมน้ำตกและเที่ยวถ้ำ เช่น ถ้ำประกายรัง ถ้ำทะเล น้ำตกบางหอยในบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาสก กิจกรรมการดำน้ำ ล่องแพ พายเรือในบริเวณเขื่อน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-3 “ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณในเขื่อนรัชชประภาว่า มีแหล่งท่องเที่ยวที่เรียกว่าหินพัด เป็นเสน่ห์ของศรีรัฐ มีลักษณะคล้ายกับเขาคิชฌกูฏ ที่อยู่ห่างจากเขื่อนรัชชประภาประมาณ 10-15 กิโลเมตร เป็นลักษณะของหินที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-4 “ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นหลักที่นักท่องเที่ยวรู้จักกันในนามของอุทยานแห่งชาติเขาสก”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-5 “อุทยานแห่งชาติเขาสกมีเนื้อที่ 105,000 ไร่ พื้นที่น้ำเป็นของอุทยานหมดซึ่งเขื่อนรัชชประภาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ในอุทยาน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-6 “ถ้าปะการัง ถ้าทะเล และน้ำตกคลองโหยน และนั่งเรือดูสัตว์ในตอเนี่ยน เป็นลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาสก ลักษณะเด่นอีกประการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่บริเวณในเขื่อนรัชชประภาคือการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต้องใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทางเท่านั้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-7 “ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวบริเวณอำเภอ คีรีรัตน์ อำเภอพนมและอำเภอบ้านตาขุนคือการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ”

โดยลักษณะรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ที่ได้รับความนิยมจะมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมการล่องเรือ กิจกรรมการส่องสัตว์ กิจกรรมการดูนก กิจกรรมเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมการศึกษาวิถีชีวิตชนเผ่า กิจกรรมศึกษาแหล่งภาพเขียนยุคก่อนประวัติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-10 “รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นการที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาด้วยรถยนต์ส่วนตัว เส้นทางเรือ แพขนานยนต์และรถตู้ โดยทางอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ไม่อนุญาตให้รถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ขึ้นมาบนบริเวณอุทยานแห่งชาติ โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์จะเดินทางมาเพื่อศึกษาเส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังให้ความสนใจกับเส้นทางเดินเท้าเพื่อศึกษาธรรมชาติไปยังน้ำตกตาดสวรรค์ที่มีความสูง 7 ชั้น การล่องเรือชมรอบอ่างเก็บน้ำ การท่องเที่ยวชมฝูงนกยูงรอบอ่างเก็บน้ำช่วงฤดูผสมพันธุ์ของนกยูง กิจกรรมกางเต็นท์นอนฟังเสียงน้ำตกผาดาดที่เป็นจุดชมวิวที่สามารถมองเห็นเขื่อนศรีนครินทร์ได้อย่างชัดเจน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-11 “ลักษณะของกิจกรรมที่เป็นกิจกรรมเพื่อศึกษาเรียนรู้ก็จะเป็นเรื่องเส้นทางศึกษาธรรมชาติ อย่างเวลาบรรยายอะไรเสร็จแล้ว เข้าถ้าใครสนใจก็มาลงทะเลเปยนไว้ จะพาไปเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ก็จะมี 3-4 เส้นทาง ถ้าเวลาน้อยหน่อยก็ จะเดินป่าชมน้ำตกไปด้วย แล้วศึกษาธรรมชาติไปด้วย อันนี้ก็จะไม่มีค่าใช้จ่าย เพราะว่าเราจะให้บริการ เพราะถือว่าเป็นงานบริการของเรา ทีมที่นำนี้ จะเป็นเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ก็เป็นทีมเน้นทางการสื่อความหมาย”

ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-12 “รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่ามีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และลักษณะกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ว่าประกอบด้วย กิจกรรมการล่องเรือไปชมโบสถ์สแตนเลส กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure) การพายเรือแคนู กิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น การตกปลา (Fishing)”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-13 “นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์โดยรถยนต์ส่วนตัวและรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะเป็นการถ่ายรูปและเล่นน้ำตก”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-16 “รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์มีลักษณะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือการเดินทางไปทัศนศึกษาป่าธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติเอราวัณ การท่องเที่ยวเดินไปในเขตอุทยาน การเดินป่าศึกษาธรรมชาติของน้ำตกแม่ห้วยขมิ้น กลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวน้ำตกห้วยแม่ขมิ้นและน้ำตกเอราวัณ จะชอบการถ่ายรูป และนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมาในวันธรรมดา ไม่เดินทางมาช่วงเทศกาลและวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางมาแบบเรื่อยๆ มีกำลังจ่ายที่ค่อนข้างสูง และไม่ได้มาสร้างมลภาวะ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-17 “รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ว่า มีกิจกรรมการดูนก”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-15 “รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ว่ามีลักษณะจุดเด่นในพื้นที่ศรีสวัสดิ์นี้เรื่องระบบนิเวศ ภาพเขียนศรีสวัสดิ์ตั้งอยู่ที่อำเภอศรีสวัสดิ์ เป็นภาพเขียนอายุประมาณ 3,000 ปี ลักษณะการเดินทางไปเที่ยวชม คือการขับรถขึ้นไปและต้องปีนขึ้นไปเป็นทางธรรมชาติ นอกจากนี้จะมีถ้ำกุ้ง ที่มีพระพุทธรูปสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านจะเรียกว่า หินหัวช้างจะต้องกลั้นหายใจแล้วลอดผ่านก้ออิฐฐาน การไปท่องเที่ยวชมธรรมชาติในเขตพื้นที่ศรีสวัสดิ์ที่มีลักษณะเป็นป่าและชมวิถีหมู่บ้านประมงซึ่งในหมู่บ้านนี้จะนำปลาจากเขื่อนขึ้นมาจำหน่ายหรืออาจจะเลี้ยงปลาด้วยบางส่วน และมีการเพาะพันธุ์ปลาเพื่อจำหน่าย นอกจากนี้การท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนจะมีชนเผ่า เช่น เผ่ากะเหรี่ยง สัมผัสวิถีชีวิตชนเผ่าชมการเล่น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-8 “รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่เขื่อนรัชชประภาว่าเป็นลักษณะที่นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสกับแหล่งธรรมชาติแบบใกล้ชิด โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวดังนี้ กิจกรรมตกปลา กิจกรรมล่องเรือ กิจกรรมชมนก กิจกรรมดำน้ำ กิจกรรมการเดินป่าชมดอกบัวผุดและศึกษาพันธุ์ไม้ป่าหายาก กิจกรรมเพื่อการศึกษาและชมสัตว์ป่า เช่น วัว กระตัง ช้าง นกเงือก”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-9 “รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่าเป็นลักษณะการท่องเที่ยวป่าและกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ต้องเป็นกิจกรรมที่ห้ามใช้เสียงเพราะอาจรบกวนและทำให้สัตว์ป่าตื่นตกใจ เช่นกิจกรรมการพายเรือแคนูและกิจกรรมเรือพายในบริเวณอ่างเก็บน้ำ”

ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่บริเวณรอบเขื่อนสามารถแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ 2 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก สัตว์ป่า พันธุ์ไม้ป่า ถ้ำ อ่างเก็บน้ำ โดยลักษณะรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ที่ได้รับความนิยมจะมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมการล่องเรือ กิจกรรมการส่องสัตว์ กิจกรรมการดูนก กิจกรรมเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมการศึกษาวิถีชีวิตชนเผ่า กิจกรรมศึกษาแหล่งภาพเขียนยุคก่อนประวัติศาสตร์ ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติบริเวณเขื่อนจะได้รับความนิยมมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทั้งที่บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์และเขื่อนรัชชประภา มีการปรากฏของวัฒนธรรมวิถีชีวิตท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตชนเผ่า ศาสนสถานทางพุทธศาสนา แหล่งโบราณสถาน การประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-6 “ลักษณะจุดเด่นในพื้นที่ศรีสวัสดิ์นี้เรื่องระบบนิเวศ ภาพเขียนศรีสวัสดิ์ ตั้งอยู่ที่อำเภอศรีสวัสดิ์ เป็นภาพเขียนอายุประมาณ 3,000 ปี ลักษณะการเดินทางไปเที่ยวชมคือการขับรถขึ้นไปและต้องปีนขึ้นไปเป็นทางธรรมชาติ นอกจากนี้จะมีถ้ำถ้ำกุ่มที่มีพระพุทธรูป สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านจะเรียกว่า หินหัวช้างจะต้องกลั้นหายใจแล้วลอดผ่านก้อธิฐานการไปล่องเรือชมธรรมชาติในเขตพื้นที่ศรีสวัสดิ์ที่มีลักษณะเป็นป่าและชมวิถีหมู่บ้านประมงซึ่งในหมู่บ้านนี้จะนำปลาจากเขื่อนขึ้นมาจำหน่ายหรืออาจจะเลี้ยงปลาด้วยบางส่วน และมีการเพาะพันธุ์ปลาเพื่อจำหน่าย นอกจากนี้การท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนจะมีชนเผ่า เช่น เผ่ากะเหรี่ยง สัมผัสวิถีชีวิตชนเผ่า ชมการละเล่น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-2 “แหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเขื่อนรัชชประภาจะเป็นลักษณะการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตัวอย่างเช่น ชุมชนถ้ำผิงจะมีการบริการโฮมสเตย์และมีแหล่งท่องเที่ยวสมุนไพรมุขชุมชนบ้านขุนตาลมีกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวสมุนไพรมุขชุมชนเขาสมมีกิจกรรมการล่องแก่งและเดินป่าและมีการบริการที่พักประเภทรีสอร์ต”

1.2) ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว

การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวควรศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเขื่อนที่ประกอบด้วย ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลด้านที่พัก ข้อมูลด้านร้านอาหาร ข้อมูลด้านเส้นทางคมนาคม ข้อมูลด้านกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลด้านลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ การจัดเตรียมอุปกรณ์ยังชีพ

ในการท่องเที่ยว และการเตรียมตัวด้านสุขภาพ ถ้าเป็นอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวควรเตรียมที่ไม่เป็นวัสดุทำลายสิ่งแวดล้อมคือ ไม้รองเตาเพื่อป้องกันความร้อนทำลายพื้นหญ้า การใช้กระติกน้ำแทนขวดพลาสติก ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-24 “ถ้าเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้ำตก ก็ไม่ต้องเตรียมตัวอะไร ไม่เหมือนการเดินป่า ต้องเตรียมตัวนิดหนึ่ง เพราะมีอุปกรณ์ที่ต้องใช้ สัมภาระส่วนตัว และของกินของใช้ต้องเตรียมมานิดหนึ่ง ก็ต้องดูสถานที่ที่จะเข้าไปว่าเป็นระดับไหน แนะนำก็คือมาสอบถามอุทยานเพื่อจะแนะนำว่าควรปฏิบัติอย่างไร ถ้าในเรื่องของความรู้นักท่องเที่ยวควรคงจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ ตามกฎระเบียบของอุทยานไป เพื่อให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย แล้วก็ Safety สำหรับตัวนักท่องเที่ยวเอง บางทีไปเดินจุดที่เป็นอันตราย นักท่องเที่ยวสามารถหาความรู้ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในออนไลน์ได้ทางเว็บไซต์ ทางอุทยานก็ทำไว้เบื้องต้น สามารถเข้าไปดูได้เบื้องต้น แล้วก็สอบถามจากเจ้าหน้าที่ทางส่วนกลางได้ ถ้าสงสัยยังงี้ก็เช็ค สอบถามที่อุทยานได้จะมีเจ้าหน้าที่กองกลางอยู่หรืออีเมลมาถามก็ได้ ทางโลกออนไลน์”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-25 “การท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติจะเป็นรูปแบบในเชิงอนุรักษ์ การเข้าไปอุทยานแห่งชาตินี้ก็มีความหมายข้อระเบียบที่บังคับใช้อยู่ เช่น พรบ. อุทยานแห่งชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เข้าไปจะไม่มีความสะดวกสบายที่จะทำอะไรในบางสิ่งเพราะว่าทางอุทยานฯจะมีมาตรการควบคุมเพื่อป้องกันการเข้าไปทำลายสภาพระบบนิเวศของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมศึกษากฎระเบียบ ข้อห้าม คำเตือนต่างๆที่ทางอุทยานแห่งชาติกำหนด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-26 “ถ้านักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเที่ยวจะต้องค้นหาข้อมูลด้านที่พัก ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติและเขื่อน ซึ่งจะมีเว็บไซต์สำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อศึกษาข้อมูลต่างๆ รวมทั้งข้อกำหนดต่างๆ ของทางอุทยานแห่งชาติ ในส่วนของการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดได้กำลังจัดทำเรื่องการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว การเดินทางมาเที่ยวเขื่อนและการท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติ และความปลอดภัยโดยจะเป็นข้อมูลบนเว็บไซต์และแผ่นพับโดยจะมีการใส่ข้อมูลของข้อบังคับเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุขณะท่องเที่ยว ส่วนทางเว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติจะมีเรื่องการจองที่พักผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีกฎระเบียบต่างๆระบุไว้ เช่น การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว ระเบียบการปิดเปิดไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ทางการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอยากให้ทางผู้ประกอบการธุรกิจที่พักและการท่องเที่ยวรวมตัวกันเพื่อรวมข้อมูลรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับที่พักและทางการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดจะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยว การปรับปรุงเว็บไซต์จะไม่ค่อยได้ปรับปรุงจะทำเมื่อมีกิจกรรมใหม่ๆเข้ามา”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-27 “นักท่องเที่ยวต้องศึกษาและประสานงานกับผู้ประกอบการที่พักให้ดี ศึกษาเส้นทางลักษณะถนนเพื่อความปลอดภัยในการขับรถ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-28 “ด้านการแบ่งเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติว่า อุทยานแห่งชาติจะมีการแบ่งพื้นที่ โดยแบ่งเป็นเขตหรือโซนบริการที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว แนวเขต อุทยานแห่งชาติจะเป็นพื้นที่ส่วนบนของเขื่อนทั้งหมด ซึ่งถ้าตามกฎหมายพระราชบัญญัติหรือระเบียบ ของอุทยานมีอยู่แล้วว่า ถ้านักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณเขตหรือโซนบริการทาง อุทยานแห่งชาติจะมีแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้ำตกห้วยแม่ขมิ้น เส้นทางศึกษาธรรมชาติ และทางอุทยาน แห่งชาติจะมีมาตรการดูแลความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีหน่วยกู้ภัยทางอุทยานประจำไว้ ที่โซนบริการหรือแหล่งท่องเที่ยวของเขตอุทยานแห่งชาติ แต่ถ้าเป็นโซนอื่นที่ไม่ใช่โซนพื้นที่บริการ ถ้านักท่องเที่ยวเข้ามาโดยไม่มีการแจ้งเจ้าหน้าที่ เวลาเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น การเข้าไป ช่วยเหลือของหน่วยกู้ภัยจะล่าช้า อย่างถ้าเรื่องการลากแพเข้าอุทยานทางผู้ประกอบการจะต้อง แจ้งกับเจ้าหน้าที่อุทยาน ทางอุทยานก็จะมีมาตรการดูแลความปลอดภัยให้และได้ทราบว่ามีการ พานักท่องเที่ยวมาเที่ยวพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติการประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและ การสื่อสารจะรวดเร็วขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน พื้นที่อุทยานแห่งชาติก็มีแนวทางการปฏิบัติอยู่แล้วว่า ถ้านักท่องเที่ยวเข้ามาต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ อุทยานฯ ให้ทราบ และนักท่องเที่ยวเข้ามาในเขตโซนบริการหรือเขตท่องเที่ยวหรือเปล่า ถ้าไม่ได้ เข้ามาในจุดบริการ ท่านไปท่องเที่ยวที่อื่น ท่านสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ เราจะมีเจ้าหน้าที่นำเข้าไป เที่ยว เพราะว่ามีอะไรเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือเกิดเหตุอะไร เจ้าหน้าที่อุทยานฯ สามารถประสานงาน เพราะเจ้าหน้าที่จะมีวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ทำให้การติดต่อสื่อสารกับหน่วยกู้ภัยที่ประจำอุทยานฯ สามารถเดินทางช่วยเหลือได้สะดวกขึ้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-14 “นักท่องเที่ยวควรมีการเตรียมตัวก่อน การเดินทางในเรื่องของการศึกษาแผนที่เส้นทางการเดินทางจากอินเทอร์เน็ต การศึกษาลักษณะ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว การเตรียมอุปกรณ์ในการดำรงชีพขณะท่องเที่ยว”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-15 “นักท่องเที่ยวน่าจะเรียนรู้เรื่องธรรมชาติ การเตรียมอุปกรณ์ในการดำรงชีวิตในป่า เช่น ไฟฉาย ผ้าห่ม การแต่งกาย การศึกษาถึงพื้นที่อันตราย หรือไม่อันตรายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-34 “ถ้ามาในจุดที่มันมีการ support เรื่องอาหาร เอง ก็สามารถทำที่นี่ได้เลย แต่ถ้าในจุดที่ไม่มีเราก็ควรเตรียมอุปกรณ์อย่างปิกนิก เวลาจะใช้ อย่างคนมี เตา ก็หาไม้มารองชนิดหนึ่ง เพื่อไม่ให้พื้นที่มันเสียหาย อย่างหลุมเวลาโดนความร้อนก็จะเป็นวงๆ เสียหาย เวล่านักท่องเที่ยวมากางเตนท์ มีการประกอบอาหาร เราก็จะมีการแจ้งเตือนว่าควรหาอะไร มารองชนิดหนึ่ง กรณีที่เป็นเตาแก๊สก็ไม่มีไร แต่ถ้าเกิดเป็นเตาถ่าน เตาโล่งๆ ก็ต้องหาไม้มารองเพื่อกัน หลุมตาย อย่างเตาประกอบอาหารทางอุทยานแห่งชาติก็มีไว้ให้บริการนักท่องเที่ยว รองรับได้ในระดับ หนึ่ง แต่ส่วนใหญ่พนักงานท่องเที่ยวก็จะเตรียมมาเองตามความสะดวกของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เค้าจะโทร

มาถามว่า ประกอบอาหารได้ไหม สามารถเอาต้นที่มากองเองได้ไหม แต่ถ้าจุดไหน เราไม่ให้ประกอบอาหารทางเจ้าหน้าที่อุทยานฯก็จะบอกให้ขยับมาบริเวณโซนนี้ สำหรับข้อห้ามก็จะมีในเรื่องของสัตว์เลี้ยง (แต่ก็ห้ามยาก) ตอนนี้อยู่ในระหว่างการจัดการอยู่ เพราะว่าในพื้นที่ด้วย ส่วนเรื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็จะระเบียบที่ทางกรมอุทยานฯ ก็ห้ามอยู่ ทางอุทยานแห่งชาติมีวิธีการควบคุมที่ว่าถ้ามาแล้ว เราจะให้เค้าดูแล เราก็จะควบคุม อย่างกรณี ลงไปน้ำตก เราไม่ให้เอาลง กรณีอาหาร เครื่องดื่มก็มีเจ้าหน้าที่ดูอยู่ เจ้าหน้าที่จะสังเกตจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว บางทีพฤติกรรมมันฟ้อง บางทีคนจะเอามาก็เปลี่ยนภาชนะบรรจุ ทางเราก็ต้องขออนุญาตเปิด ตรวจสอบทุกครั้ง กรณีที่เอาลงมาน้ำตก อย่างถ้าเอามาพักกางเต็นท์บางทีก็แอบมา ถ้าเราเห็นก็จะเข้าไปเตือนนักท่องเที่ยว เค้าก็ปฏิบัติตาม แต่บางทีก็แอบๆไป แต่มีปัญหาเราจะเข้าไปดำเนินการ อย่างกรณีอาหารและเรื่องพวกนี้ ถ้าห้ามไม่ได้ เราก็จะขอเก็บไว้ก่อน ออกมาค่อยมารับคืนไป เราใช้วิธีคนเฝ้ารับฝากเลย เมื่อก่อนเราเคยคิดแลกบัตรเหมือนกัน แต่บางทีคนลืมนำ โดยเจ้าหน้าที่อุทยานฯ เค้าจะให้ Number ว่าของๆใคร เป็นเบอร์รับฝากของง่าย เช่น เบอร์ตัดธรรมดาอย่างเลข 1 ส่วนใหญ่จะเป็นวันต่อวัน เย็นก็จะคืนหมดแล้ว ถ้าเป็นขวดน้ำพลาสติก ทางอุทยานแห่งชาติจะห้ามในส่วนจุดที่เป็นในอาคาร แต่ส่วนอย่างนี้ก็เปิดปกติอยู่ แต่เราก็จะมีเรื่องขยะให้แยกเอาไว้ ทางอุทยานฯจะให้กรณีที่เป็นกระติกน้ำได้ ถ้าเป็นขนมคบเคี้ยว ก็ขอให้นักท่องเที่ยวฝากไว้ละกัน แต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนน่าจะเกินร้อยรายนะครับ แต่ก็สลับไปมาเรื่อยๆ พื้นที่ในการฝากของในบริเวณอุทยานฯคือ เจ้าหน้าที่จะดัก 2 จุดคือ จุดนี้ ตรงบริเวณชั้น 4 ก่อนจะลงไปชั้น 3 ถ้ามองไปฝั่งโน้นก็เป็นชั้น 5-7 คือดัก 2 จุด ก็ด้านล่างนักท่องเที่ยวสำหรับที่นักท่องเที่ยวที่ขึ้นมาทางเรือ เราจะดักที่ศูนย์บริการอีก ทั้งหมด 3 จุด ทางอุทยานแห่งชาติจะสร้างจุดรับฝากของเป็นที่เก็บมีลักษณะเป็นโรงมီးหลังคา แล้วก็มียื่นวาง แต่มันก็ไม่ได้เยอะขนาดที่ว่าจะเกินปริมาณเก็บ สิ่งที่นักท่องเที่ยวควรเตรียมตัวก่อนที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติคือ 1. สัมภาระส่วนตัว 2. เวลามาถึงก็ทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ บางครั้งเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติก็เจอนักท่องเที่ยวที่รุ่นๆก็ไม่มียอมปฏิบัติตามกฎ ทางเจ้าหน้าที่จะเตือน ถ้าไม่เชื่อฟัง ก็ปรับ. แล้วก็เชิญ เรามีมาตรการเป็นระดับขั้นขึ้นไป ถ้าไม่เชื่อฟังโวยวายเราก็เรียกมา ตักเตือน อันดับแรกคือ ตักเตือนก่อน ปรับ เชิญออก ส่วนใหญ่จากที่เจอมาจะเป็นแค่เตือนแล้วนักท่องเที่ยวก็จะหยุด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-21 “นักท่องเที่ยวควรเตรียมอุปกรณ์ที่เป็นของ ใช้ส่วนตัว อุปกรณ์ที่ช่วยในการเดินป่า”

นอกจากการเตรียมตัวดังข้อมูลข้างต้นแล้ว นักท่องเที่ยวควรเตรียมสัมภาระส่วนตัวและควรปฏิบัติตามคำแนะนำและคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องใช้กระเป๋าเป้ใบเล็กแทนกระเป๋าใบใหญ่ เพื่อสะดวกในการเดินทาง นักท่องเที่ยว

ควรเตรียมพร้อมทางร่างกายและต้องว่ายน้ำเป็น ห้ามนำอาวุธ ห้ามใช้ไฟแช็ค ห้ามแอบนำเครื่องมือ แอลกอฮอล์เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมข้อมูลด้านที่พักและร้านอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับ คำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-35 “นักท่องเที่ยวควรเตรียมสัมภาระส่วนตัวและควรปฏิบัติตัวตามคำแนะนำและคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-36 “ถ้านักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเที่ยวจะต้องค้นหาข้อมูลด้านที่พัก ข้อมูลเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติและเขื่อน ซึ่งจะมีเว็บไซต์สำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อศึกษาข้อมูลต่างๆ รวมทั้งข้อกำหนดต่างๆ ของทางอุทยานแห่งชาติ ในส่วนของการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดได้กำลังจัดทำเรื่องการปฏิบัติตนของนักท่องเที่ยว การเดินทางมาเที่ยวเขื่อนและการท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติ และความปลอดภัยโดยจะเป็นข้อมูลบนเว็บไซต์และแผ่นพับ โดยจะมีการใส่ข้อมูลของข้อบังคับเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุขณะท่องเที่ยว ส่วนทางเว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติจะมีเรื่องการจองที่พักผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีกฎระเบียบต่างๆระบุไว้ เช่น การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว ระเบียบการปิดเปิดไฟฟ้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-22 “นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมตัวอย่างไรอย่างไรเมื่อเดินทางมาท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา นักท่องเที่ยวจะต้องใช้กระเป๋าเป้ใบเล็กแทนกระเป๋าใบใหญ่เพื่อสะดวกในการเดินทางเพราะต้องโดยสารเรือจึงจัดเตรียมเฉพาะของใช้ที่จำเป็นเท่านั้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-23 “นักท่องเที่ยวควรเตรียมพร้อมทางร่างกายไม่ป่วย ต้องว่ายน้ำเป็น ห้ามนำอาวุธ ห้ามใช้ไฟแช็ค ห้ามแอบนำเครื่องมือแอลกอฮอล์เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมข้อมูลด้านที่พักว่าถ้าจะพักแบบใด แบบแพหรือรีสอร์ท และต้องศึกษาข้อมูลด้านร้านอาหารเพราะจะไม่มีร้านอาหารภายในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวแต่จะมีเฉพาะบนแพซึ่งทางแพเค้าจะเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวที่พักกับเค้าเท่านั้น”

สรุปได้ว่า การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวควรศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเขื่อนที่ประกอบด้วย ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลด้านที่พัก ข้อมูลด้านร้านอาหาร ข้อมูลด้านเส้นทางคมนาคม ข้อมูลด้านกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลด้านลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ การจัดเตรียมอุปกรณ์ยังชีพในการท่องเที่ยว และการเตรียมตัวด้านสุขภาพ ถ้าเป็นอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวควรเตรียมที่ไม่เป็นวัสดุทำลายสิ่งแวดล้อมคือ นักท่องเที่ยวควรเตรียมไม้รองเตาเพื่อป้องกันความร้อนทำลายพื้นหญ้า การใช้กระติกน้ำแทนขวดพลาสติก นอกจากการเตรียมตัวดังกล่าวข้างต้นแล้ว นักท่องเที่ยวควรเตรียมสัมภาระส่วนตัวและควรปฏิบัติตัวตามคำแนะนำและคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่ของแหล่ง

ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องใช้กระเป๋าเป้ใบเล็กแทนกระเป๋าใบใหญ่เพื่อสะดวกในการเดินทาง นักท่องเที่ยวควรเตรียมพร้อมทางร่างกายและต้องว่ายน้ำเป็น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามใช้ไฟแช็ค ห้ามแอบนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมข้อมูลด้านที่พักและร้านอาหาร

1.3) ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการท่องเที่ยว

กฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติตัวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นข้อกำหนดสำหรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรอบเขื่อนคือ กฎระเบียบและแนวปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวและการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้มีจำนวนมากกว่ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ การสร้างจิตสำนึกในตัวของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว การออกกฎการห้ามนำอาหารเข้าไปรับประทานในบริเวณน้ำตกของอุทยานแห่งชาติ กฎระเบียบการอาบน้ำก่อนลงบริเวณน้ำพุร้อน กฎระเบียบการห้ามใช้เสียงในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กฎระเบียบด้านการแต่งกาย และกฎระเบียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบด้านการรักษาความสะอาดบริเวณอ่างเก็บน้ำของเขื่อน กฎระเบียบเรื่องการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-37 “ทางอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ ได้มีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวและมีการประกาศให้นักท่องเที่ยวทราบถึงกฎระเบียบของอุทยานแห่งชาติวันละ 2 ครั้ง คือ เช้าและเย็น นอกจากนี้การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้มีจำนวนมากกว่ขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-38 “ถ้าพูดถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อันดับแรกคือ ถ้านักท่องเที่ยวเข้ามาใช้พื้นที่มากเกินไป เกินความสามารถที่รองรับ กฎเกณฑ์คือ ต้องมีการจำกัดนักท่องเที่ยว ไม่เช่นนั้นพื้นที่จะเสียหาย อย่างตอนนี้ที่นี้จะโชคดีที่ว่า มันยังเข้ามาไม่เยอะ พื้นที่ยังรับได้ ยังมีการพักพื้นที่ระยะหนึ่ง ถ้าเกิดว่าเข้ามาเยอะมากๆ บ่อยๆ อย่างหลายๆ ที่ที่เค้าเป็นกัน ก็จะไม่ไหวเหมือนกัน ตอนนี้เรายังไม่ได้วางแผนถึงระดับการคำนวณจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา กับพื้นที่ที่รองรับได้แต่อนาคตต้องมีเรื่องการจัดการด้านตรงนี้ ในเรื่องของการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอุทยานเขื่อนศรีนครินทร์ห้ามยากครับ คนมาแล้วก็ต้องให้ หรือแนะนำให้ไปโซนอื่นแทน เพื่อเป็นการระบายน ทางอุทยานแห่งชาติได้มีกฎเกณฑ์ที่ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยส่วนใหญ่จะเขียนเป็นข้อห้ามของกรมอุทยานแห่งชาติไว้ ตามทางเดินน้ำตก ตามระเบียบข้อห้าม แล้วก็มีประชาสัมพันธ์เสียงตามสายตรงนี้ แจ่งตอนเช้า-เย็น ตามเวลาที่กำหนด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-39 “ส่วนใหญ่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะเน้นในเรื่องของแหล่งท่องเที่ยวโดยจะออกกฎไปบังคับที่แหล่งท่องเที่ยวโดยการไปสร้าง

มาตรฐานที่แหล่งท่องเที่ยว แต่ในการกำหนดกฎเกณฑ์การใช้บังคับนักท่องเที่ยวทางการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดไม่ได้เน้น แต่จะเน้นการสร้างจิตสำนึกในตัวของคนท่องเที่ยว เช่น ปัญหา นักท่องเที่ยวแต่งกายแบบนุ่งน้อยห่มน้อย ทางอุทยานแห่งชาติเอราวัณจึงมีกฎการห้ามโดยให้นักท่องเที่ยวห่มผ้าหรือใส่ผ้าถุง เพื่อให้เกิดความสุภาพและลดปัญหาเรื่องการข่มขืน การออกกฎ การห้ามนำอาหารเข้าไปรับประทานในบริเวณน้ำตกของอุทยานแห่งชาติเพื่อป้องกันปัญหาขยะและ ลิงเข้ามาแย่งอาหารของนักท่องเที่ยว หรือบริเวณน้ำพุร้อนก็จะมีกฎระเบียบการอาบน้ำก่อนจึง สามารถลงบริเวณน้ำพุร้อนได้ แต่ละแหล่งท่องเที่ยวจะมีการจัดระบบและสามารถควบคุมแหล่ง ท่องเที่ยวได้ดีและนักท่องเที่ยว ทุกคนที่จะเข้าไปก็จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร นักท่องเที่ยว เมื่อเค้าเลือกจะมาเที่ยวอุทยานแล้วแสดงว่านักท่องเที่ยวไม่ได้ต้องการแสง สี แต่ต้องการสัมผัส ธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะทราบว่าจะต้อง ปฏิบัติตนอย่างไร ทางการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดคิดว่าจะจัดทำแผ่นพับเพื่อแจกให้ความรู้กับ นักท่องเที่ยวโดยจะระบุค่าเตือน วิธีการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยาน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-42 “การปฏิบัติตัวที่ดีของนักท่องเที่ยวน่าจะมี ลักษณะนักท่องเที่ยวควรเชื่อฟังผู้ประกอบการแพที่พักและพนักงานที่ให้บริการบนแพที่พัก นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับข้อปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-45 “ผู้ประกอบการแพที่พักควรให้ความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบและข้อความปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวก่อนที่จะลากแพควรมีการพูดจากรู้ว่าเค้า ควรทำตัวอย่างไรในระหว่างการท่องเที่ยวในนี้ ต่อไปก็ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับในการท่องเที่ยวอย่าง เกร่งครัด และควรมี ข้อประกาศของจังหวัด ข้อประกาศอุทยาน หรือข้อประกาศกรมเจ้าท่า ติดไว้ใน แพพัก แพล่อง เพื่อให้นักท่องเที่ยวทำความเข้าใจถึงบทบาทของนักท่องเที่ยวเอง บทบาทของเจ้าของ ผู้ประกอบการหรือเจ้าหน้าที่ไกด์ แล้วจะทำอย่างไรให้เกิดความปลอดภัย และให้นักท่องเที่ยวได้รับ แต่ความสุขกลับไป ต่อไปผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามข้อชี้แนะ จะมีกรรมการมาตรวจ จากภาครัฐ ประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับที่ออกโดย ส่วนราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการจะต้องมีแผนการจัดการท่องเที่ยวของ ตัวเอง เพื่อให้เกิดศักยภาพในการจะต้องมีการปรับปรุงในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวของตัวเอง แพพักของตัวเองทำอย่างไรให้มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเพิ่มมากขึ้น อันนี้ก็เป็นเรื่องของ Profit เรื่องกำไร ของบริษัทเอง ต่อไปผู้ประกอบการจะต้องมีจิตสำนึกเริ่มต้นก่อน ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวเป็นตัวอย่าง อย่างเช่น จะพานักท่องเที่ยวไปล่องแพผู้ประกอบการจะต้องใส่เสื้อชูชีพเพื่อให้นักท่องเที่ยวเห็นเมื่อผู้ประกอบการทำตัวเป็นแบบอย่างแล้ว นักท่องเที่ยวก็ปฏิบัติตาม”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-25 “การไม่ส่งเสียงดังรบกวนธรรมชาติ เช่น การร้องคาราโอเกะ การห้ามนำของมีนเมาเข้าเขตอุทยานแห่งชาติ การแต่งกาย และการมีจิตสำนึก เรื่องของขยะและการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-26 “กฎเกณฑ์ที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือกฎเกณฑ์เรื่องขยะและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรตระหนักถึงการไม่ทำลาย หรือสร้างผลกระทบต่อธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดได้อย่างถูกต้อง”

ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีการกระตือรือร้นในเรื่องการปฏิบัติตัวตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวควรมีความรักในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกในการดูแลสภาพแวดล้อมโดยไม่ทำลาย ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-47 “ผมจะเน้นเรื่องการให้ทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อุทยานฯ อย่างเคร่งครัด อย่างบางครั้ง หลากๆ คนที่รี้นไม่เชื่อฟังก็จะเกิดปัญหา เกิดอุบัติเหตุหรือทำแล้วก็จะติด (อยากให้การปฏิบัติตัว ไม่ว่าจะไปเดินป่า) ตัวอย่างเช่น ที่มีข่าวเร็วๆ นี้ คือกลุ่มแพะของเอกชนที่เค้าไปจอดอยู่ใกล้ๆ ตรงบริเวณนั้น เค้าเอานักท่องเที่ยวเข้าไป เข้าไปโดยไม่มีการ Safety หรือแม้กระทั่งการระวังเตือนภัย เพราะตรงนั้นมันอันตราย แล้วไปจุดที่อันตราย พอมันพลัดลงไปก็จะยาก (เกิดปัญหา) ซึ่งไปในจุดที่เค้าไม่อนุญาตให้ไป”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-27 “นักท่องเที่ยวควรมีความชอบเรื่องธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกในการดูแลสภาพแวดล้อมโดยไม่ทำลาย”

นอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวจะต้องสนใจใฝ่เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่หรือลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องสนใจใฝ่รู้ในเรื่องของเส้นทางท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้ในเรื่องของพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวก่อนเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น ระบบไฟฟ้า และระบบน้ำของอุทยานแห่งชาติ การไม่มีบริการเครื่องปรับอากาศในบ้านพัก การดูนก การถ่ายภาพ ความรู้เรื่องของการแบ่งเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-48 “อันดับแรกต้องเข้าใจว่ามาเที่ยวพื้นที่นั้นๆ แต่บางคนยังติดความสบายอยู่ แต่ลืมว่าตัวเองอยู่ในป่า พอมาถึงปั๊บ จะเรียกร้องถึงจุดที่ตัวเองต้องการอยู่ เช่น แอร์ ไม่ได้คิดปรับตัว อย่างที่นี้เป็นไฟฟ้าจากพลังงานน้ำ จะมาเรียกว่าแอร์ หรือเครื่องใช้อะไรหนักๆ นี้ เราก็ไม่ไหว เพราะเครื่องไฟฟ้าก็รับได้เพียงระดับนึง ใช้ปั่นจากน้ำตก คนที่จะมาเที่ยวตรงนี้จะต้องสอบถามข้อมูลเบื้องต้นก่อน เป็นต้นว่า ที่นี้ทำอะไรได้บ้าง ใช้อะไรได้บ้าง

อย่างไรจะไปเที่ยวอุทยานเอราวัณข้างเคียงนี้ ไฟฟ้าเข้าถึง แต่เราตามป่าไม่มีไฟฟ้าเข้า จะมาเรียก ร้องตรงนี้ก็ลำบาก อย่างเรื่องที่พักก็จะแจ้งว่ามีอะไรบ้างมีให้เท่านี้ๆ นักท่องเที่ยวที่มายอมรับได้กับการไม่มีแอร์จะมีส่วนน้อยมากครับที่ไม่ยอมรับ ประมาณ 1-2% เพราะส่วนใหญ่มากที่นี้ก็จะรู้ว่า มีอะไรบ้างส่วนใหญ่จะรู้ล่วงหน้าก่อน ที่นี้ช่วงเร่งด่วนขนาดพัดลมก็แทบจะไม่หมุนแล้ว (ไฟไม่พอ)”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-50 “นักท่องเที่ยวควรมีความรู้ด้านการแบ่งเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติว่าอุทยานแห่งชาติจะมีการแบ่งพื้นที่ โดยแบ่งเป็นเขตหรือโซนบริการที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว แนวเขตอุทยานแห่งชาติจะเป็นพื้นที่ส่วนบนของเขื่อนทั้งหมด ซึ่งถ้าตามกฎหมายพระราชบัญญัติหรือวาระเปียบของอุทยานมีอยู่แล้วว่า ถ้านักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในบริเวณเขตหรือโซนบริการทางอุทยานแห่งชาติจะมีแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้ำตกห้วยแม่ขมิ้น เส้นทางศึกษาธรรมชาติ และทางอุทยานแห่งชาติจะมีมาตรการดูแลความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีหน่วยกู้ภัยทางอุทยานประจำไว้ที่โซนบริการหรือแหล่งท่องเที่ยวของเขตอุทยานแห่งชาติ แต่ถ้าเป็นโซนอื่นที่ไม่ใช่โซนพื้นที่บริการ ถ้านักท่องเที่ยวเข้ามาโดยไม่มีแจ้งเจ้าหน้าที่ เวลาเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น การเข้าไปช่วยเหลือของหน่วยกู้ภัยจะล่าช้า อย่างถ้าเรื่อง การลากแพเข้าอุทยานทางผู้ประกอบการจะต้องแจ้งกับเจ้าหน้าที่อุทยาน ทางอุทยานก็จะมีมาตรการดูแลความปลอดภัยให้และได้ทราบว่ามี การพานักท่องเที่ยวมาเที่ยวพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติ การประสานงานเพื่อให้ความช่วยเหลือและการสื่อสารจะรวดเร็วขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติก็มีแนวทางการปฏิบัติอยู่แล้วว่า ถ้านักท่องเที่ยวเข้ามาต้องแจ้งเจ้าหน้าที่อุทยานฯ ให้ทราบ และนักท่องเที่ยวเข้ามาในเขตโซนบริการหรือเขตท่องเที่ยวหรือเปล่า ถ้าไม่ได้เข้ามาในจุดบริการ ท่านไปท่องเที่ยวที่อื่น ท่านสามารถมาติดต่อเจ้าหน้าที่ เราจะมีเจ้าหน้าที่นำเข้าไปเที่ยว เพราะว่ามีอะไรเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือเกิดเหตุอะไร เจ้าหน้าที่อุทยานฯ สามารถประสานงาน เพราะเจ้าหน้าที่จะมีวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ทำให้การติดต่อสื่อสารกับหน่วยกู้ภัยที่ประจำอุทยานฯ สามารถเดินทางช่วยเหลือได้สะดวกขึ้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-28 “ถ้านักท่องเที่ยวต้องการมาล่องแพ เดินป่า ส่องสัตว์ นักท่องเที่ยวควรจะมีรู้ด้านการศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ในเว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-29 “นักท่องเที่ยวต้องสนใจใฝ่รู้ในเรื่องของเส้นทางท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจ เช่น นักท่องเที่ยวต้องการเดินศึกษาเส้นทางทะเลสาบ 500 ไร่ ถ้าปะการังหรือการส่องสัตว์ หรือนักท่องเที่ยวจะโทรมาสอบถามรายละเอียดจากแผนที่พักก็ได้ว่าจะต้องเดินหรือนั่งเรือ ต้องใช้เวลากี่ชั่วโมง ค่าใช้จ่ายเท่าไร”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-30 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีความสนใจใฝ่รู้ในเรื่องของพืชพรรณไม้ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-31 “นักท่องเที่ยวควรมีความสนใจในเส้นทาง ธรรมชาติและควรศึกษาลักษณะของการเดินทาง”

นักท่องเที่ยวจะมีความยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อช่วยรักษาสีงแวดล้อมโดยเฉพาะ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแต่ไม่มีการตั้งกล่องเพื่อรับบริจาค และนักท่องเที่ยวอยากให้นักท่องเที่ยว ภาครัฐและประชาชนท้องถิ่นร่วมกันในการบริหารจัดการเงินบริจาคเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากร ทางการท่องเที่ยวไม่ยากให้นำเงินบริจาคส่งไปให้หน่วยงานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-51 “ถ้าตามความรู้สึกของผมนะ เงินแค่นี้ๆ น้อยๆ ก็ไม่น่าจะมีปัญหาสำหรับคนที่เข้ามาใช้ตรงนี้ เรื่องของการเก็บค่าธรรมเนียม ไม่เก็บ ค่าธรรมเนียม มีคนส่วนน้อยยอมจ่ายตรงนี้ (คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจแบบว่ามาตรงนี้ก็ต้องขอสักหน่อยนะ พวกคนที่มึนคึกคึกมีศรี จะไม่ยินดีที่จะจ่าย) ซึ่งคนส่วนใหญ่จะยินดีที่จะจ่ายตรงนี้มากกว่า ถ้าเป็นเงิน บริจาคถ้าบริจาคให้กับพื้นที่ พื้นที่ก็จะเอาไปใช้เลย แต่ถ้าบริจาคให้กับทางส่วนกลาง ก็จะค่อยเอา ออกมา ตอนนี้นับค่าธรรมเนียม ค่าที่พักต่างๆ ก็จะเป็นแบบนั้น แต่ถ้านักท่องเที่ยวมีกำลังแล้วอยาก บริจาคให้กับพื้นที่ที่เป็นส่วนบุคคลก็ว่าไปจะถึงมือเจ้าหน้าที่ หรือคนพื้นที่จริงๆ บางพื้นที่ก็กลัวเรื่อง ตัวเงิน ซึ่งมันผิดวัตถุประสงค์ของคนให้ ถ้าไม่ให้มีปัญหากับของที่เราจะให้ ให้เป็นสิ่งของจะดีกว่า เรื่องของสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ เช่น อาหารแห้ง คือ เอาไปใช้ได้จริงๆ อย่างที่นี้รับบริจาคเป็น สิ่งของ ยังไงเจ้าหน้าที่ได้ใช้แน่ๆ ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์จะไม่มี ผู้บริจาค”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-32 “นักท่องเที่ยวยินดีจ่ายแต่ในบริเวณ อุทยานแห่งชาติไม่มีผู้รับบริจาคเงินจากนักท่องเที่ยว แต่จะมีการเก็บค่าธรรมเนียมเข้าเยี่ยมชมอุทยาน สำหรับคนไทย 40 บาท และชาวต่างชาติ 200 บาท แต่ถ้านักท่องเที่ยวจะจ่ายเงินในการช่วยรักษา สีงแวดล้อมนั้นส่วนใหญ่จะจ่ายผ่านบริษัททัวร์และนำเที่ยวเฉพาะที่น้อยมากที่จะผ่านหน่วยงาน ภาครัฐหรือบริจาคผ่านตู้ในแหล่งท่องเที่ยวเพราะไม่มีความเชื่อมั่น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-33 “การทำกล่องเพื่อรับค่าบริการจาก นักท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์ของการนำมาบำรุงรักษาสีงแวดล้อมนั้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่บริเวณเขื่อน รัชชประภาไม่เคยมีแต่ถ้าก็น่าจะมีนักท่องเที่ยวเต็มใจที่จะจ่าย ส่วนใหญ่ชาวต่างชาติจะจ่ายเรื่อง เกี่ยวกับการรักษาธรรมชาติ”

ในด้านการปฏิบัติตัวขณะเดินทางท่องเที่ยว สามารถสรุปได้ว่า กฎเกณฑ์และ ข้อปฏิบัติตัวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นข้อกำหนดสำหรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว ยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรอบเขื่อนคือ กฎระเบียบและแนวปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวและการจำกัด

จำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้มีจำนวนมากกว่าขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ การสร้างจิตสำนึกในตัวนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว การออกกฎการห้ามนำอาหารเข้าไปรับประทาน ในบริเวณน้ำตกของอุทยานแห่งชาติ กฎระเบียบ การอาบน้ำก่อนลงบริเวณน้ำพุร้อน กฎระเบียบการห้ามใช้เสียงในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กฎระเบียบด้านการแต่งกาย และกฎระเบียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบด้านการรักษาความสะอาดบริเวณอ่างเก็บน้ำของเขื่อน กฎระเบียบเรื่องการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและศาสนา ซึ่งในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีการกระตือรือร้นในเรื่อง การปฏิบัติตัวตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวควรมีความรักในธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกในการดูแลสภาพแวดล้อมโดยไม่ทำลายนอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวจะต้องสนใจใฝ่เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่หรือลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องสนใจใฝ่รู้ในเรื่องของเส้นทางท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้ในเรื่องของพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวก่อนเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น ระบบไฟฟ้า และระบบน้ำของอุทยานแห่งชาติ การไม่มีบริการเครื่องปรับอากาศในบ้านพัก การดูนก การถ่ายภาพ ความรู้เรื่องของการแบ่งเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติ และนักท่องเที่ยวจะมีความยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

1.4) ด้านการปฏิบัติตนหลังการท่องเที่ยว

ภายหลังการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความยินดีที่จะบอกเล่าความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ ฟัง และจะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกในช่วงฤดูกาลอื่นในช่วงรอบปี

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-79 นักท่องเที่ยวมักเป็นกลุ่มเดิมที่เดินทางมาเที่ยวซ้ำและทำกิจกรรมแบบเดิม เช่น กิจกรรมตกปลา กิจกรรมดูสัตว์ เช่น ลิง วัว กระทิง ช้าง นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวซ้ำจะเป็นชาวต่างชาติโดยครั้งแรกจะมากับบริษัททัวร์และครั้งต่อมาจะเดินทางมาด้วยตัวเองและนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีความรักในธรรมชาติมีความใส่ใจในเรื่องของการรักษาความสะอาด เช่น หากนักท่องเที่ยวพบขยะในลำน้ำเค้าจะบอกให้คนขับเรือหยุดแล้วพวกเขาจะช่วยกันเก็บขยะ

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-82 นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพควรตระหนักถึงการไม่ทำลายหรือสร้างผลกระทบต่อธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดได้อย่างถูกต้อง นักท่องเที่ยวต้องเน้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เข้าใจในลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและอยากที่จะนำเสนอเรื่องราวดี ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวอื่นๆ

จากผลการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า การพิจารณานักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจะพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ด้านคือ (1) ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว (2) ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว (3) ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการท่องเที่ยว และ (4) ด้านการปฏิบัติตนหลังการท่องเที่ยว ดังนี้

(1) ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวสามารถสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตพื้นที่บริเวณรอบเขื่อนสามารถแบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ 2 ประเภทคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ เช่น ภูเขา น้ำตก สัตว์ป่า พันธุ์ไม้ป่า ถ้ำ อ่างเก็บน้ำ โดยลักษณะรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ที่ได้รับความนิยมจะมีลักษณะเป็นการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมการสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมการล่องเรือ กิจกรรมการส่องสัตว์ กิจกรรมการดูนก กิจกรรมเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ กิจกรรมการศึกษาวิถีชีวิตชนเผ่า กิจกรรมศึกษาแหล่งภาพเขียนยุคก่อนประวัติศาสตร์ ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์พบว่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติบริเวณเขื่อนจะได้รับความนิยมมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทั้งที่บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์และเขื่อนรัชชประภามีการปรากฏของวัฒนธรรมวิถีชีวิตท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตชนเผ่า ศาสนสถานทางพุทธศาสนา แหล่งโบราณสถาน การประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น

(2) การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวก่อนเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นักท่องเที่ยวควรศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณรอบเขื่อนที่ประกอบด้วย ข้อมูลของสถานที่ท่องเที่ยว ข้อมูลด้านที่พัก ข้อมูลด้านร้านอาหาร ข้อมูลด้านเส้นทางคมนาคม ข้อมูลด้านกฎระเบียบของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลด้านลักษณะภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ การจัดเตรียมอุปกรณ์ยังชีพใน การท่องเที่ยว และการเตรียมตัวด้านสุขภาพ ถ้าเป็นอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวควรเตรียมที่ไม่เป็นวัสดุทำลายสิ่งแวดล้อมคือ นักท่องเที่ยวควรเตรียมไม้รองเตาเพื่อป้องกันความร้อนทำลายพื้นหญ้า การใช้กระติกน้ำแทนขวดพลาสติก นอกจากการเตรียมตัวดังข้อมูลข้างต้นแล้ว นักท่องเที่ยวควรเตรียมสัมภาระส่วนตัวและควรปฏิบัติตัวตามคำแนะนำและคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องใช้กระเป๋าเป้ใบเล็กแทนกระเป๋าใบใหญ่เพื่อสะดวกในการเดินทาง นักท่องเที่ยวควรเตรียมพร้อมทางร่างกายและต้องว่ายน้ำเป็น ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามใช้ไฟแช็ค ห้ามแอบนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมข้อมูลด้านที่พักและร้านอาหาร

(3) ด้านการปฏิบัติตัวขณะเดินทางท่องเที่ยว สามารถสรุปได้ว่า กฎเกณฑ์และข้อปฏิบัติตัวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นข้อกำหนดสำหรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรอบเขื่อนคือ กฎระเบียบและแนวปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวและการจำกัด

จำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้มีจำนวนมากกว่าขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ การสร้างจิตสำนึกในตัวนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยว การออกกฎการห้ามนำอาหารเข้าไปรับประทานในบริเวณน้ำตกของอุทยานแห่งชาติ กฎระเบียบ การอาบน้ำก่อนลงบริเวณน้ำพุร้อน กฎระเบียบการห้ามใช้เสียงในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กฎระเบียบด้านการแต่งกาย และกฎระเบียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบด้านการรักษาความสะอาดบริเวณอ่างเก็บน้ำของเขื่อน กฎระเบียบเรื่องการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตและศาสนา ซึ่งในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีการกระตือรือร้นในเรื่อง การปฏิบัติตัวตามกฎระเบียบ และคำแนะนำของเจ้าหน้าที่แหล่งท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวควรมีความรักในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและมีจิตสำนึกในการดูแลสภาพแวดล้อมโดยไม่ทำลายนอกจากนี้แล้วนักท่องเที่ยวจะต้องสนใจใฝ่เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับพื้นที่หรือลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต้องสนใจใฝ่รู้ในเรื่องของเส้นทางท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้ในเรื่องของพื้นที่หรือแหล่งท่องเที่ยวก่อนเดินทางมาท่องเที่ยว เช่น ระบบไฟฟ้า และระบบน้ำของอุทยานแห่งชาติ การไม่มีบริการเครื่องปรับอากาศในบ้านพัก การดูนก การถ่ายภาพ ความรู้เรื่องของการแบ่งเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติ และนักท่องเที่ยวจะมีความยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

(4) ด้านการปฏิบัติตนหลังการท่องเที่ยว ภายหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความยินดีที่จะบอกเล่าความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวคนอื่น ๆ ฟัง และจะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกในช่วงฤดูกาลอื่นในช่วงรอบปี

2. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2.1) ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายให้กับนักท่องเที่ยว

ลักษณะทางเดินเท้า ควรมีความกว้างให้เหมาะสมกับพื้นที่ ลักษณะทางเท้าหรือราวเดินจะต้องเป็นคอนกรีตลายธรรมชาติและให้กลมกลืนกับธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-52 “ตอนนี้ก็มีเรื่องของ ทางเดินน้ำตก ตรงไหนที่ มันลื่น ชัน เราจะทำทางบันไดให้ ลักษณะของความกว้างอันนี้น่าจะอยู่กับพื้นที่ตรงนั้น อย่างมันแคบเราจะไปทำกว้างก็ไม่ดี คือ ทำให้เหมาะสมกับพื้นที่ ถ้ากว้างไปก็ไม่ดี จะกลายเป็นจุดเด่นเสียอีก (อย่างเราออกแบบไม่ว่าจะเรื่องป้าย เราก็ต้องดูสภาพให้มันกลมกลืนกับพื้นที่ ไม่ใช่จุดเด่น) ไม่แน่ใจว่ากำหนดไว้ไหม แต่ส่วนใหญ่ทางส่วนกลางจะออกแบบไว้ว่าน่าจะทำกว้างประมาณๆ ขนาดนี้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ดูแต่ละพื้นที่ด้วยว่า อย่างเราทำตามแบบมามันไม่ได้กับลักษณะพื้นที่”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-53 “หากทางอุทยานแห่งชาติจะของบประมาณ เพื่อจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะมีการระบุเป็นกฎว่าการพัฒนาหรือปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวจะต้องกลมกลืนกับธรรมชาติ ห้ามทำลายธรรมชาติซึ่งเป็นประเด็นยุทธศาสตร์และเป็นข้อบังคับของการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกาญจนบุรี ว่าห้ามเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเดิม เช่น การทำทางเท้าหรือราวเดินจะต้องเป็นลายธรรมชาติและให้กลมกลืนกับธรรมชาติ โดยกฎนี้จะมีการระบุเป็นลายลักษณ์อักษรที่เป็นข้อกำหนดของการของบประมาณของอุทยานแห่งชาติ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-34 “ทางเดินเท้าควรเป็นคอนกรีตและมีลักษณะสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-35 “ลักษณะทางเดินเท้าในเขตอุทยานแห่งชาติต้องขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของกรมอุทยานแห่งชาติ ทางเทศบาลทำได้แค่การขุดเป็นบันไดเพื่อเป็นทางเดินที่เป็นธรรมชาติเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินได้เท่านั้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-36 “ทางเดินเท้าควรเป็นคอนกรีตและมีลักษณะสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม”

ลักษณะของเส้นทางจักรยานควรหากเป็นเส้นทางเนินควรเป็นคอนกรีตแต่ถ้าเป็นเส้นทางราบควรเป็นหินคลุก ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-54 “ในด้านเส้นทางจักรยานให้กับนักท่องเที่ยวว่า ส่วนใหญ่ก็จะปั่นเล่นบริเวณนี้ ช้างในและอาจจะปั่นเล่นไปถึงชั้น 6 ได้ (ถ้าเฉพาะทางจักรยานตอนนี้ยังไม่มี) ส่วนใหญ่เอามาปั่นกันเอง คงจะมีไว้ปั่นบริเวณรอบๆ ส่วนใหญ่แขกที่มาจะปั่นจากเมืองกาญจนบุรีเข้ามา หรือหลายๆ ที่เข้ามา ลักษณะเส้นทางอันนั้นไม่ใช่ปัญหา อุปสรรค ครับ (คนที่ปั่นจักรยานส่วนใหญ่อายุ 60 ขึ้นทั้งนั้นเลย) มีอยู่เมื่อต้นๆ ปี ปั่นมาจากสุราษฎร์ธานีมาถึงที่นี่ ใช้เวลาประมาณ 4 วัน เส้นทางท่องเที่ยวบริเวณรอบเขื่อนไม่มีทางเฉพาะสำหรับปั่นจักรยาน คือ ปั่นตามทางถนน เพราะว่าเส้นทางที่เข้ามานี้ เราไม่ได้เป็นคนออกแบบทางจังหวัดเป็นคนออกแบบ ถ้าเป็นไปได้โดยตรงไหนเป็นเมืองท่องเที่ยวเองทางจังหวัดน่าจะดูแลกันพื้นที่ตรงนี้ให้กลุ่มตรงนี้ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อลดมลพิษ) อย่างผมเคยไปอบรม ดูงานจังหวัดตาก เค้าจะมีเส้นทางจักรยานให้ในเมืองแต่โซนนี้ยังไม่ค่อยได้เห็น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-38 “เส้นทางจักรยานหากเป็นทางเนินควรเป็นคอนกรีตแต่ถ้าเป็นทางราบควรเป็นหินคลุก”

ลักษณะถนนและที่จอดรถคือ การนำรถจอดในที่โล่งเพราะถ้าจอดบริเวณใต้ต้นไม้ หากเกิดลมแรงต้นไม้อาจล้มทับทำให้เกิดความเสียหายกับรถยนต์ของนักท่องเที่ยวได้ เส้นทางคมนาคมควรเป็นถนน 4 เลน มีระบบไฟฟ้าส่องสว่างในสองข้างทางอย่างเพียงพอและควรมีร้องขอถนนเพื่อช่วยระบายน้ำในช่วงฤดูฝน ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-55 “ที่จอดรถตั้งแต่ลาดยางเสร็จ รู้สึกว่าจะเป็นปัญหาเหมือนกันเพราะจากเดิมที่จอดข้างไหล่ทางได้แต่ตอนนี้มันจอดไม่ได้ เพราะมันต่าระดับกันรถก็จอดได้น้อยลง เราก็พยายามทำที่จอดรถเพิ่มกับบางจุดที่เราสามารถเอารถเข้าไปจอดได้ เราก็พยายามปรับ เพื่อรองรับ ลักษณะพื้นที่จอดรถอย่างเข้าในป่านี้ ทุกๆ คนก็อยากจะจอดใต้ร่มไม้ แต่ว่าลมมา ไม่นับจะหักก็อันตราย (พื้นที่โล่งๆ น่าจะดีกว่า) พื้นที่เทก็ไม่ควรที่จะจอดรถ เพราะโอกาสไหลมันสูง ควรจะเป็นที่ราบมากกว่า พื้นที่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติไม่มีพื้นที่ราบพื้นที่ค่อนข้างจะจำกัด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-56 “ที่จอดรถบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ ไม่เพียงพอ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-57 “การปรับปรุงและขยายพื้นที่ถนนเส้นทางจากเขื่อนศรีนครินทร์มุ่งสู่น้ำตกห้วยแม่ขมิ้นเพราะในปัจจุบันพื้นที่แห่งนี้เล็กและแคบเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ใช้ยวดยานพาหนะ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-39 “ลักษณะของถนนบริเวณเขื่อนรัชชประภา มีสองช่องทางจราจร มีทางโค้งเป็นส่วนใหญ่และระบบไฟฟ้าส่องสว่างก็ไม่เพียงพอทำให้การขับชี่ยานพาหนะของทั้งนักท่องเที่ยวและประชาชนท้องถิ่นในช่วงเวลากลางคืนอาจเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และในด้านลักษณะของพื้นที่จอดรถของท่าเรือมีพื้นที่จอดรถน้อยเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นภูเขาลาดเอียงทำลานจอดรถที่สามารถจอดได้ประมาณ 200-300 คัน แต่เทศบาลตำบลบ้านเข็วหลานได้จัดการปรับพื้นดินบริเวณหน้าศูนย์การท่องเที่ยวเพื่อเป็นลานจอดรถสำหรับรถใหญ่ เช่น รถบัส รถทัวร์”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-40 “บริเวณเขื่อนรัชชประภานี้จะไม่มีถนนเข้าอุทยาน เพราะเส้นทางที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติได้คือเส้นทางน้ำเท่านั้น ดังนั้นเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเดินทางท่องเที่ยว แต่ถ้าไปที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาสกจะมีลานจอดรถสำหรับนักท่องเที่ยวไว้บริการในบริเวณอุทยาน สิ่งสำคัญอีกประการคือเขตอุทยาน การกระทำการใดๆ เราต้องได้รับอนุญาตก่อนและในพื้นที่เขตอนุรักษ์ ถ้าเราอำนวยความสะดวกเกินไปธรรมชาติก็จะถูกทำลายเราต้องให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักว่าธรรมชาติคืออะไร”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-41 “การบริหารจัดการพื้นที่จอดรถในช่วงฤดูการท่องเที่ยวที่มีจำนวนรถของนักท่องเที่ยวมาก ทางท่าเรือจะมีเจ้าหน้าที่ อพพร. 5-6 คน ไปช่วยกันจัดระเบียบที่จอดรถทำให้สามารถเพิ่มการรองรับจำนวนจอดรถจาก 100 คันเป็น 150 คัน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-42 “ลักษณะของถนนและที่จอดรถว่าถนน น่าจะเป็น 4 เลนเพราะมีเขาและห้วยและควมมีระบบระบายน้ำโดยทำเป็นร่องถนนด้านข้างเพื่อ ระบายน้ำที่ไหลลงจากภูเขาสู่ถนนแต่ต้องไม่ฝืนธรรมชาติ”

ลักษณะเรือและที่จอดเรือบริการนักท่องเที่ยว ลักษณะของทางขึ้นลงเรือจะเป็น กระดานแผ่นเหล็กสั้นลงไปที่ขึ้นทั้งลงโดยที่มีโป๊ะลอยหากน้ำขึ้นโป๊ะก็จะลอยขึ้นตามน้ำเพื่อรองรับ นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-46 “ลักษณะของทางขึ้นลงเรือว่าได้มีการ ออกแบบเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคนพิการสามารถเข็นรถขึ้นและลงไปบนเรือได้สะดวกโดย ลักษณะของทางขึ้นลงจะเป็นกระดานแผ่นเหล็ก สั้นลงไปที่ขึ้นทั้งลงโดยที่มีโป๊ะลอยหากน้ำขึ้นโป๊ะก็ จะลอยขึ้นตามน้ำ หากเป็นเส้นทางขึ้นลงเรือในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวของเขตอุทยานแห่งชาติ เช่น ทางขึ้นลงถ้าลักษณะทางขึ้นลงเรือต้องขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของกรมอุทยานแห่งชาติ ทางเทศบาลทำ ได้แค่การขุดเป็นบันไดเพื่อเป็นทางเดินที่เป็นธรรมชาติเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินได้เท่านั้น”

ลักษณะเรือและที่จอดเรือบริการนักท่องเที่ยวจะต้องมีการแบ่งจุดลงเรือและจุดขึ้น เรืออย่างชัดเจนเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว เรือบริการนักท่องเที่ยวทุกลำจะต้องมีชูชีพ ที่พร้อมใช้งานและจำนวนต้องเท่ากับจำนวนของผู้โดยสารบนเรือและพนักงานขับเรือต้องมีความ ชำนาญและมีประสบการณ์ในการขับเรือโดยได้รับใบอนุญาตขับเรือจากกรมเจ้าท่า

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-43 “เทศบาลเขื่อนเชี่ยวหลานจะมีหน้าที่ บริหารจัดการพื้นที่บริเวณท่าเรือเทศบาลเขื่อนเชี่ยวหลานที่เป็นที่สำหรับจอดเรือสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีการแบ่งจุดลงเรือและจุดขึ้นเรืออย่างชัดเจนเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-44 “ลักษณะของเรือบริการนักท่องเที่ยว ว่าเรือบริการนักท่องเที่ยวทุกลำจะต้องมีชูชีพที่พร้อมใช้งานและจำนวนต้องเท่ากับจำนวนของ ผู้โดยสารบนเรือ การลงเรือจะมีมาตรฐานหมด อัตราการเช่าจะมีไม่เกิน 20 คนราคาการเช่า 1,500 บาท” และดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-45 “ทางชมรมเรือจะเน้นความปลอดภัยคือพื้นฐานหลัก ของการให้บริการเรือโดยสารโดยมุ่งเน้นไปที่คนขับเรือต้องมีความชำนาญและมีประสบการณ์ในการ ขับเรือ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-45 “ทางชมรมเรือจะเน้นความปลอดภัยคือ พื้นฐานหลักของการให้บริการเรือโดยสารโดยมุ่งเน้นไปที่คนขับเรือต้องมีความชำนาญและมี ประสบการณ์ในการขับเรือ”

ลักษณะห้องสุขาต้องสร้างให้เหมาะกับแหล่งท่องเที่ยว ต้องมีลักษณะโปร่งและสร้างจากหินโดยออกแบบให้กลมกลืนกันและควรตั้งอยู่บริเวณเนินของลานจอดรถและต้องมีห้องสุขาสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการจะต้องมีการติดตั้งราวจับและพื้นกันลื่นและห้องน้ำควรตั้งอยู่บนฝั่งซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-59 “อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ได้จัดเจ้าหน้าที่คอยดูแลทำความสะอาดห้องสุขาให้มีลักษณะที่แห้งตลอดเวลาเพื่อป้องกันการลื่นล้มและมีห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ ห้องสุขาส่วนใหญ่จะไม่ให้เปียกและจะมีเจ้าหน้าที่คอยอยู่ ตลอดทั้งวัน เราไม่มีราวจับ (ยกเว้นแต่คนชราและคนพิการ) จะมีให้มีเป็นมาตรฐาน แต่ไม่ได้สร้างเยอะเพราะเค้าไม่ได้มาเยอะขนาดนั้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-60 “การกำหนดกฎเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติว่าหากทางอุทยานแห่งชาติจะขอขออนุญาตเพื่อจะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะมีการระบุเป็นกฎว่าพัฒนาหรือปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวจะต้องกลมกลืนกับธรรมชาติ ห้ามทำลายธรรมชาติซึ่งเป็นประเด็นยุทธศาสตร์และเป็นข้อบังคับของการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกาญจนบุรี ว่า ห้ามเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเดิม เช่น การสร้างห้องน้ำเพื่อให้นักท่องเที่ยวมานอนลานกางเต็นท์ และการสร้างความสะอาดสบายให้กับนักท่องเที่ยว”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-48 “ทางเทศบาลตำบลบ้านเขี้ยวหลานได้มีการจัดสร้างห้องสุขาสำหรับคนชราและคนพิการ ลักษณะที่สำคัญอีกประการคือห้องน้ำควรตั้งอยู่บนฝั่งไม่ควรอยู่ในน้ำเพราะหากติดตั้งถึงบ่าบอดไม่ได้มาตรฐานจะเป็นการทำให้น้ำเสีย”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-49 “ลักษณะของห้องสุขาควรมีลักษณะที่สอดคล้องกับแหล่งท่องเที่ยว ต้องโปร่งและสร้างจากหินโดยออกแบบให้กลมกลืนกันและควรตั้งอยู่บริเวณเนินของลานจอดรถและต้องมีห้องสุขาสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ ห้องน้ำควรตั้งอยู่บนฝั่ง”

ลักษณะของป้าย เตือนว่าควรมีป้ายแสดงทางขึ้นทางลงสันเขื่อนไปท่าเรือ เพราะถนนแคบและเป็นเนินเขาและควรมีป้ายเตือนที่บริเวณจากเนินเขาลงไปท่าเรือ ป้ายเตือนควรบอกถึงระดับความเร็วที่เหมาะสมและใช้เกียร์ต่ำ ลักษณะของป้าย ควรเป็นป้ายคร่อมถนนสามารถให้เห็นได้ชัดเจนมีความสูงประมาณ 5 เมตร สีของป้ายควรใช้สีเขียวถ้าเป็นป้ายบอกอันตรายควรจะเป็นสีเหลืองเพื่อเตือนว่าระวังอันตราย และป้ายสื่อความหมายควรผลิตจากวัสดุคงทนและกลมกลืนกับธรรมชาติ โดยนำไปติดตั้งตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวของบริเวณเขื่อน โดยป้ายสื่อความหมายควรให้ความรู้เกี่ยวกับ ชื่อพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ ระบบนิเวศและแผนที่เส้นทางเดินป่าแผนที่เส้นทางแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-52 “ลักษณะของป้ายเตือนว่าควรมีป้ายแสดงทางขึ้นทางลงสั้นเชื่อมไปทำเรือเพราะถนนแคบและเป็นเนินเขาและควรมีป้ายเตือนที่บริเวณจากเนินเขาลงไปทำเรือ ป้ายเตือนบอกถึงความลาดชันบริเวณลานจอดรถโดยแสดงระดับความเร็วที่เหมาะสมและใช้เกียร์ต่ำ ส่วนลักษณะของป้ายควรมีเหมือนป้ายของทางหลวงที่เป็นป้ายคร่อมถนนสามารถให้เห็นได้ชัดเจนไม่ว่าจะเข้าหรือออก ความสูงประมาณ 5 เมตร ตามกรมทางหลวง ไม่มีต้นไม้บังป้าย สีของป้ายควรถือสีเดียวกับกรมทางหลวงจะได้สื่อสารแบบเดียวกันนะ ป้ายคนละสีเดี๋ยวเค้าจะคิดว่าป้ายโฆษณา และถ้าเป็นป้ายบอกอันตรายควรมีสีเหลืองเพื่อเตือนว่าระวังอันตราย”) หากเป็นป้ายสื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยวควรมีลักษณะที่สร้างขึ้นจากวัสดุคงทน

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-61 “ตรงไหนที่เป็นจุดอันตราย เราก็จะเอาป้ายไปติดไว้ เตือนไว้ แต่เนื่องจากว่า ป้ายเราเป็นป้ายที่ใช้สติ๊กเกอร์ติด เพราะฉะนั้นมันก็จะมีความหวัดไปลอกบางชิ้นส่วนออก ก็จะถูกกลายเป็นข้อความนิ่ง คือเราจะมีระเบียบมาตรฐานของกรมอุทยานออกมาให้เป็นเล่มเลยว่า ป้ายควรทำตัวหนังสือแค่ไหน (มีเจ้าหน้าที่อีกคนที่ทำป้ายอยู่ เค้าจะมีรูปแบบป้าย ตัวหนังสือเขียนยังไง)”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-50 “ป้ายต้องมีขนาดใหญ่และมีสีส้ม”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-51 “เส้นทางศึกษาธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวของบริเวณเขื่อนจะมีการติดป้ายบอกถึงชื่อพันธุ์ไม้ใหญ่เพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว”

ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ คือ ควรมีระบบการลงทะเบียนเข้าพักเพื่อป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับเรือควรมีใบอนุญาตการขับเรือจากกรมเจ้าท่า ควรมีหน่วยกู้ภัยที่พร้อมช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง การติดตั้งระบบการเตือนภัยทางน้ำ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและอุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น เสื้อชูชีพ การจัดทำด้านทุ่นระบุแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-62 “ตอนนี้ก็มีเรื่อง รูปแบบการระวังภัยทางน้ำ การเล่นน้ำ ในเรื่องของชูชีพ จะมีเจ้าหน้าที่เดิน และก็มีการอบรมเจ้าหน้าที่ ที่เรื่องการกู้ภัย ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว กรณีที่เกิดอุบัติเหตุ (ประสานงานกับทางมูลนิธิ) วิธีการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว กรณีที่ไปทางน้ำ อันดับแรก คือ ชูชีพ เพราะว่าตามแพเอกชนเอง เวลาเอาเรือเข้ามา ทางกรมเจ้าท่า เน้นเรื่องความปลอดภัย ชูชีพจะต้องอยู่กับทุกคน คือให้ใส่ไว้ก่อนเลย ทางอุทยานแห่งชาติของเราจะเป็นเรือลำใหญ่ครับ มันจะมีเรื่องค่าใช้จ่ายสูง (น้ำมัน) ส่วนใหญ่เราจะใช้เรือหางยาวกัน ที่นี้อุบัติเหตุทางน้ำจะไม่ค่อยมี เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ตามแพเอกชน แล้วลากมาจอดด้านข้าง ส่วนใหญ่จะไปน้ำตก ไม่ค่อยเล่นน้ำตรงโน้นเท่าไร แพเองก็จะไปกลางเขื่อนจะเกาะอยู่ริมเขื่อน เพราะกระแสลม

แรง ยิ่งอยู่กลางเท่าไร คลื่นจะแรง อันตรายสูง คนลากแพก็รู้ว่าตรงไหนควรจอดแอบตามแหลมตามเกาะ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-63 “ควรมีระบบการลงทะเบียนเข้าพักเพื่อป้องกันอาชญากรรมและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับเรือควรมีใบอนุญาตการขับเรือจากกรมเจ้าท่า นอกจากนี้ควรมีสุนัขบริการนักท่องเที่ยว ศูนย์วิทยุสื่อสารคลื่นความถี่ VHF การปฐมพยาบาลเบื้องต้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-64 “การให้ความสำคัญของผู้ประกอบการว่าควรให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งทางอุทยานแห่งชาติเอราวัณให้ความสำคัญทางด้านความปลอดภัยโดยการจัดหน่วยกู้ภัยและเจ้าหน้าที่ชุดกู้ภัยประจำอยู่ที่อุทยานฯ เพื่อให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ได้รับบาดเจ็บจากการท่องเที่ยว สิ่งที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติเอราวัณขอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมคือผู้ประกอบการทั้งผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวและผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติหรือในเขตพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ ควรเพิ่มการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่สำคัญ เช่น ลานจอดรถของที่พักนักท่องเที่ยวหรือรีสอร์ท สำนักงาน และจุดที่มองไม่เห็น เพราะปัจจุบันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจ จะสืบค้นข้อมูลจากกล้องวงจรปิดซึ่งได้ผลมาก เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวซึ่งอุทยานให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-66 “ทางอุทยานแห่งชาติได้เสนอโครงการการจัดทำด้านทุ่นระบุแนวเขตอุทยานว่าตรงไหนเป็นพื้นที่ของอุทยานให้กับกรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืชแล้ว ทุ่นนี้มีความสำคัญในด้านการระบุเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติและโครงการการสร้างท่าเทียบเรือจะเป็นโครงการที่ทางอุทยานแห่งชาติจะดำเนินงานต่อไป”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-54 “ควรติดตั้งป้ายระวังอันตรายโดยให้ป้ายมีสีเหลืองดำ การติดตั้งอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย เช่น ทุ่น ระบบไฟฟ้า เสื้อชูชีพ”

สรุปว่า การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อป้องกันอันตรายให้กับนักท่องเที่ยวได้แก่

1. ลักษณะทางเดินเท้า ควรมีความกว้างให้เหมาะสมกับพื้นที่ ลักษณะทางเท้าหรือราวเดินจะต้องเป็นคอนกรีตลายธรรมชาติและให้กลมกลืนกับธรรมชาติ
2. ลักษณะของเส้นทางจักรยานควรหากเป็นเส้นทางเนินควรเป็นคอนกรีตแต่ถ้าเป็นเส้นทางราบควรเป็นหินคลุก
3. ลักษณะถนนและที่จอดรถคือ การนำรถจอดในที่โล่งเพราะถ้าจอดบริเวณใต้ต้นไม้หากเกิดลมแรงต้นไม้อาจล้มทับทำให้เกิดความเสียหายกับรถยนต์ของนักท่องเที่ยวได้ เส้นทาง

คมนาคมควรเป็นถนน 4 เลน มีระบบไฟฟ้าส่องสว่างในสองข้างทางอย่างเพียงพอและควรมีร่องขอบถนนเพื่อช่วยระบายน้ำในช่วงฤดูฝน

4. ลักษณะเรือและที่จอดเรือบริการนักท่องเที่ยว ลักษณะของทางขึ้นลงเรือจะเป็นกระดานแผ่นเหล็กยื่นลงไปทั้งขึ้นทั้งลงโดยที่มีโป๊ะลอยหากน้ำขึ้นโป๊ะก็จะลอยขึ้นตามน้ำเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคนพิการ ลักษณะเรือและที่จอดเรือบริการนักท่องเที่ยวจะต้องมีการแบ่งจุดลงเรือและจุดขึ้นเรืออย่างชัดเจนเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว เรือบริการนักท่องเที่ยวทุกลำจะต้องมีชูชีพที่พร้อมใช้งานและจำนวนต้องเท่ากับจำนวนของผู้โดยสารบนเรือและพนักงานขับเรือต้องมีความชำนาญและมีประสบการณ์ในการขับเรือโดยได้รับใบอนุญาตขับเรือจากกรมเจ้าท่า

5. ลักษณะห้องสุขาต้องสร้างให้เหมาะกับแหล่งท่องเที่ยว ต้องมีลักษณะโปร่งและสร้างจากหินโดยออกแบบให้กลมกลืนกันและควรตั้งอยู่บริเวณเนินของลานจอดรถและต้องมีห้องสุขาสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการจะต้องมีการติดตั้งราวจับและพื้นกันลื่นและห้องน้ำควรตั้งอยู่บนฝั่ง

6. ลักษณะของป้าย เพื่อที่ว่าควรมีป้ายแสดงทางขึ้นทางลงสั้นสั้นขึ้นไปท่าเรือ เพราะถนนแคบและเป็นเนินเขาและควรมีป้ายเตือนที่บริเวณจากเนินเขาลงไปท่าเรือ ป้ายเตือนควรบอกถึงระดับความเร็วที่เหมาะสมและใช้เกียร์ต่ำ ลักษณะของป้าย ควรเป็นป้ายคร่อมถนนสามารถให้เห็นได้ชัดเจนมีความสูงประมาณ 5 เมตร สีของป้ายควรใช้สีเขียว ถ้าเป็นป้ายบอกอันตรายควรจะเป็นสีเหลืองเพื่อเตือนว่าระวังอันตราย และป้ายสื่อความหมายควรผลิตจากวัสดุคงทนและกลมกลืนกับธรรมชาติโดยนำไปติดตั้งตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวของบริเวณเขื่อน โดยป้ายสื่อความหมายควรให้ความรู้เกี่ยวกับ ชื่อพันธุ์ไม้ พันธุ์สัตว์ ระบบนิเวศและแผนที่เส้นทางเดินป่า แผนที่เส้นทางแหล่งท่องเที่ยว

7. ลักษณะสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ คือ ควรมีระบบการลงทะเบียนเข้าพักเพื่อป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพนักงานขับเรือควรมีใบอนุญาตการขับเรือจากกรมเจ้าท่า ควรมีหน่วยกู้ภัยที่พร้อมช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมง การติดตั้งระบบการเตือนภัยทางน้ำ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นและอุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น เสื้อชูชีพ การจัดทำด่านทุ่นระบุแนวเขตอุทยานแห่งชาติ

2.2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

ลักษณะบริเวณพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ ควรจะเป็นพื้นที่ราบและเป็นพื้นที่โล่งและเป็นพื้นที่เฉพาะที่จัดไว้เป็นสัดส่วนและควรตั้งอยู่บนพื้นที่เนินสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-67 “ด้านลักษณะพื้นที่ที่กางเต็นท์น่าจะเป็นพื้นที่ราบ ไม่ควรเป็นแอ่ง จะมีน้ำฝนขัง ทำให้นอนยาก ควรเป็นที่สโลปหน่อย”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-55 “ลักษณะพื้นที่ทางเดินควรเป็นพื้นที่โล่ง และเป็นพื้นที่เฉพาะที่จัดไว้เป็นสัดส่วนและควรตั้งอยู่บนพื้นที่เนินสูงเพื่อชมบรรยากาศ โดยทางสำนักงานเขื่อนรัชชประภาได้จัดบริการพื้นที่ทางเดินที่ที่ปักไว้ ณ จุดศาลาประชาภิรมย์ โดยเตรียม ต้นไม้ไว้รองรับนักท่องเที่ยวประมาณ 500 หลัง”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-56 “บริเวณพื้นที่ทางเดินของเขื่อนรัชชประภาจะอยู่ที่บริเวณศาลาชมวิวเขื่อนรัชชประภาและลานสำนักงานพิทักษ์พันธุ์สัตว์ป่า ในพื้นที่ของที่ทำ การอุทยานแห่งชาติแต่ในบริเวณพื้นที่ป่าของอุทยานแห่งชาติจะห้ามเนื่องจากกลัวสัตว์ร้ายจะทำร้าย นักท่องเที่ยว พื้นที่ทางเดินที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาสกที่สร้างไว้บริการนักท่องเที่ยวไปจะสร้าง เป็นที่เนินสูงเพื่อนักท่องเที่ยวจะได้ชมหมอกตอนเช้า ชมบรรยากาศที่สดชื่น”

ลักษณะของร้านจำหน่ายอาหารควรเน้นความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูล มีภาชนะเก็บสิ่งปฏิกูลและมีเตาเผากำจัดและควรนำเสนอรายการอาหารพื้นเมืองให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-69 “ด้านลักษณะร้านจำหน่ายอาหาร ควรเน้น เรื่องความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยร้านอาหารที่นี้ส่วนใหญ่จะมีภาชนะใส่ ถ้าเป็นช่วงเทศกาล ใหญ่ๆ ก็จะมีเก้าอี้ทุกวัน 2 เวลา 3 เวลาบ้าง เพื่อจะนำไปเผา มีเตาเผาทางด้านโน้น”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-70 “ลักษณะของร้านจำหน่ายอาหารว่าควร นำเสนอรายการอาหารพื้นเมืองหรืออาหารประจำท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยว”

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ควรเป็นศูนย์กลางสำหรับการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว ข้อมูลความรู้ของแหล่งท่องเที่ยวและเป็นศูนย์ที่มีการบริการร้านค้าขายของที่ระลึกและ มีการบริการห้องสุขา ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-58 “ทางเทศบาลได้มีการจัดสร้างศูนย์บริการ นักท่องเที่ยวเทศบาลบ้านเข็วหลานเพื่อให้บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวตลอดจนเป็นศูนย์ขายของ ผักและของที่ระลึก ผ้าทอของศูนย์ศิลปาชีพ ผลิตภัณฑ์พลาสติกของเขื่อนเข็วหลาน กระจา OTOP มาจากกลุ่มท้องถิ่น”

ลักษณะของม้านั่ง โต๊ะนั่งควรสร้างจากวัสดุที่หาได้จากธรรมชาติหรือในท้องถิ่น เช่น utoไม้ ไม้ไผ่ และออกแบบให้กลมกลืนกับธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-71 “ด้านลักษณะม้านั่ง หรือโต๊ะปิกนิก ควรจะ เป็นเก้าอี้ไม้ โต๊ะไม้ตั้ง ก็จะถูกกลมกลืน ถ้าทำนอกเหนือจากนั้นก็ขัด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_59 “ส่วนใหญ่ในแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภาและอุทยานแห่งชาติเขาสกจะภาชนะ อุปกรณ์ที่เป็นไม้ทั้งนั้น เช่น ไม้ไผ่ เสาไม้ ในเขตอุทยานแห่งชาติจะมีกฎหมายห้ามนำโตะพลาสติกเข้าไปในบริเวณเขตอุทยานฯ เพราะจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัสดุธรรมชาติในเขตอุทยานแต่ก็ไม่ได้ใช้แต่จะเลือกใช้ไม้หรือไม้ไผ่ที่เก่ามาเป็นโตะ”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-60 “ลักษณะของม้านั่งควรสร้างขึ้นจากวัสดุทางธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่และเป็นเสาไม้”

ลักษณะของระบบน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภคควรมีการผ่านเครื่องกรองก่อนจะนำมาบริโภคเพราะน้ำที่นำมาบริโภคมีต้นกำเนิดมาจากแหล่งน้ำตกและอ่างเก็บน้ำของเขื่อน ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-72 “ด้านลักษณะระบบน้ำใช้ที่นี่เป็นประปาภูเขาคือต่อเติมโดยตรงมาจากน้ำตกเลย ถ้าเป็นช่วงหน้าฝน เราจะมีถังเก็บ แล้วค่อยปล่อยออกมา มาช่วงหนึ่งเราจะถังเก็บไว้ แต่ส่วนใหญ่ถ้าเกิดเป็นช่วงที่น้ำปกติ ไม่ขุ่น เราก็จะปล่อยตรงเลย ในถ้านี้เราก็จะเก็บไว้ในกรณีฉุกเฉิน กรณีน้ำป่าลง (แล้วน้ำมันแดง) ก็จะปล่อยชุดนี้ลงมาใช้ ทางอุทยานแห่งชาติจะใช้น้ำจากน้ำตก โดยไม่ได้ใช้จากเขื่อนเพราะว่า น้ำในเขื่อน เป็นน้ำลักษณะ ที่มีน้ำหลายๆ ที่มารวมกัน ความสะอาดจะสู้ข้างบนไม่ได้ น้ำจากน้ำตกไหลทั้งปีครับ ที่นี้ช่วงแตกต่างค่อนข้างจะน้อย ส่วนใหญ่ น้ำจะเยอะตลอดทั้งปี”

- ดั่งสัมภาษณ์ DamRach_1-61 “ระบบน้ำที่แหล่งท่องเที่ยวและที่พักในบริเวณเขื่อนรัชชประภาจะมีระบบน้ำที่ดีมาก ไม่มีปัญหาเรื่องน้ำและน้ำสะอาดดี”

- คำสัมภาษณ์ DamRach_1-62 มีศูนย์วิจัยมาตรวจเรื่องคุณภาพน้ำและได้ไปตรวจวัดคุณภาพน้ำในบริเวณแพที่พักนักท่องเที่ยวก็มีเกณฑ์มาตรฐานที่ดี โดยน้ำที่ใช้ที่แพที่พักนักท่องเที่ยวจะเป็นน้ำในเขื่อนแต่สำหรับการประกอบอาหารจะใช้น้ำถัง ถ้าเป็นจุดกางเต็นท์จะใช้ระบบน้ำจากอ่างเก็บน้ำ ถ้าเป็นไปได้ในอนาคตอยากให้มีการติดตั้งระบบเครื่องกรองน้ำเพราะปัจจุบันน้ำที่ใสไปใช้เลยโดยไม่ผ่านเครื่องกรองน้ำ”

- ดั่งสัมภาษณ์ DamRach_1-63 “ระบบน้ำควรบำบัดก่อนทิ้ง”

ลักษณะของระบบไฟฟ้าทางอุทยานแห่งชาติได้นำไปใช้ไฟฟ้าแผงโซลาร์เซลล์ (Solar cell) ลักษณะของเสาไฟบางพื้นที่จะเป็นเสาเดี่ยวและบางพื้นที่เสาจะมีลักษณะสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-66 “ระบบไฟส่องสว่างสำหรับนักท่องเที่ยวทำกิจกรรมช่วงเวลากลางคืนไม่มีผลต่อการรบกวนสัตว์ป่าเพราะจากประสบการณ์การพา

นักท่องเที่ยว นั่งเรือชมสัตว์ป่าในเวลากลางคืน สัตว์ป่าก็ออกมาหากินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามปกติเพราะจะเคยชินกับแสงไฟ เสียงเครื่องเรือ เสียงเพลง แต่สัตว์ป่าจะกลัวเสียงปืน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-67 “ระบบไฟฟ้าควรเหมาะกับถนน สนามควรมีไฟสว่าง ทางเดินควรมีไฟเตี้ยๆ บริเวณแพที่พักจะใช้โซล่าเซลล์และควรเปิดไฟเป็นช่วงเวลา คือ 10.00 - 12.00 น.และไม่ควรใช้ไฟสปอร์ตไลท์แต่ควรใช้หลอดนีออน เขตอุทยานแห่งชาติจะไม่มีไฟฟ้า บริเวณท่าเรือควรใช้ไฟสปอร์ตไลท์”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-73 “ระบบไฟฟ้าส่องสว่างบางจุดระบบไฟฟ้าก็ทำเป็นลักษณะ เตี้ยๆ ไม่สูงมาก แต่บางจุดก็ทำอย่างให้เห็นละ ก็จะมีโดดเด่น อุทยานจะทำไม่ให้ดูเด่น ระบบไฟฟ้าเราใช้ต่อท่อ เรามีฝายกักอยู่ที่ 1 คือ กั้นแล้วเอาน้ำลงไปปั่นไฟฟ้า โรงไฟฟ้าจะอยู่บริเวณ ชั้น 1 ตอนนี้น้ำมันมานานแล้ว ท่อมันก็เริ่มต้นแล้ว มันเลยให้กำลังไฟที่ไม่ค่อยจะพอใช้ แต่ตัวเครื่องพอที่จะใช้งานในสำนักงานนี้ได้ ทางอุทยานแห่งชาติเราใช้ระบบน้ำปั่นเพื่อผลิตไฟฟ้าอยู่ เรายังไม่มีระบบการผลิตไฟฟ้าจากแผงโซล่าเซลล์”

ส่วนระบบไฟส่องสว่างสำหรับที่พักประเภทแพพักควรมีระบบไฟฟ้าส่องสว่าง บริเวณทางเดินเชื่อมต่อและควรมีเวลาในการปิด-เปิดไฟฟ้า ระบบไฟเรือโดยสารควรมีระบบไฟสปอร์ตไลท์

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-64 “ระบบไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณแพที่พัก นักท่องเที่ยวจะแบ่งเป็นแพที่พักประเภทไม่มีเครื่องปรับอากาศและมีเครื่องปรับอากาศ สำหรับที่พักนักท่องเที่ยวที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศจะปิดระบบไฟฟ้าตอนเที่ยงคืน แต่สำหรับที่พักนักท่องเที่ยวที่มีเครื่องปรับอากาศจะเปิดระบบไฟฟ้าจนถึงสว่างโดยใช้ระบบแก๊สมาเป็นเชื้อเพลิงในการปั่นไฟเพราะการใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิงในการปั่นไฟฟ้าจะช่วยให้ผู้ประกอบการที่พักนักท่องเที่ยวประหยัดต้นทุนค่าใช้จ่าย ระบบไฟฟ้าส่องสว่างของเรือโดยสารนักท่องเที่ยวเป็นลักษณะไฟสปอร์ตไลท์ และบนแพที่พักนักท่องเที่ยวใช้ระบบไฟฟ้าจากเครื่องปั่นไฟ จุดที่ไฟส่องสว่างคือแพร้านอาหารและแนวทางเดินไปห้องน้ำ ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวจะใช้หลอดนีออนธรรมดา”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-65 “ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวบางแห่งจะใช้ระบบไฟฟ้าจากแผงโซล่าเซลล์และจะปิดระบบไฟฟ้าช่วงเวลาเที่ยงคืน”

ด้านที่พักผู้ประกอบการที่พักควรฝึกอบรมพนักงานที่ให้บริการให้เป็นผู้ซื้อสัตย์สุภาพบริการด้วยหัวใจ ด้านที่พักควรมีระบบไฟฟ้าส่องสว่างอย่างเหมาะสมและควรกำหนดระยะเวลาปิด - เปิดไฟฟ้า ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-76 “ทางอำเภออยากให้ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวเน้นกับพนักงานที่ให้บริการนักท่องเที่ยวว่าต้องสุภาพ ซื่อสัตย์ และอยากให้ผู้ประกอบการคำนึงถึงเรื่องของยาเสพติดเป็นสิ่งสำคัญ พนักงานที่ทำงานจะต้องปลอดจากยาเสพติดโดยทางฝ่ายกรมการปกครองและตำรวจมีนโยบายจะต้องเข้าควบคุมไปตรวจปัสสาวะในเรื่องของพนักงานบริการ เพราะทางอำเภอศรีสวัสดิ์ต้องการให้ที่พักนักท่องเที่ยวเป็นแพสีขาว ดังนั้นผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวต้องใส่ใจในเรื่องของยาเสพติดของทั้งพนักงานและนักท่องเที่ยว โดยการเข้าพักของนักท่องเที่ยวจะต้องมีการลงทะเบียนประวัติของนักท่องเที่ยวที่มาเข้าพักทุกครั้ง หากเกิดปัญหาอาชญากรรม ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะได้มีเบาะแสในการดำเนินการติดตามผู้กระทำความผิด”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-68 “บริเวณแพที่พักจะใช้โซล่าเซลล์และควรเปิดไฟเป็นช่วงเวลาคือ 10.00-12.00 น.และไม่ควรใช้ไฟสปอร์ตไลท์แต่ควรใช้หลอดนีออนเขตอุทยานแห่งชาติจะไม่มีไฟฟ้า บริเวณท่าเรือควรใช้ไฟสปอร์ตไลท์”

สรุปว่าในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ลักษณะบริเวณพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ ควรจะเป็นพื้นที่ราบและเป็นพื้นที่โล่งและเป็นพื้นที่เฉพาะที่จัดไว้เป็นสัดส่วนและควรตั้งอยู่บนพื้นที่เนินสูง
2. ลักษณะของร้านจำหน่ายอาหารควรเน้นความสะอาด การกำจัดสิ่งปฏิกูลมีภาชนะเก็บสิ่งปฏิกูลและมีเตาเผากำจัดและควรนำเสนอรายการอาหารพื้นเมืองให้กับนักท่องเที่ยว
3. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ควรเป็นศูนย์กลางสำหรับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ข้อมูลความรู้ของแหล่งท่องเที่ยวและเป็นศูนย์ที่มีการบริการร้านค้าขายของที่ระลึกและมีการบริการห้องสุขา
4. ลักษณะของม้านั่ง โต๊ะนั่งควรสร้างจากวัสดุที่หาได้จากธรรมชาติหรือในท้องถิ่น เช่น ตอไม้ ไม้ไผ่ และออกแบบให้กลมกลืนกับธรรมชาติ
5. ลักษณะของระบบน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภคควรมีการผ่านเครื่องกรองก่อนจะนำมาบริโภคเพราะน้ำที่นำมาบริโภคมักมีต้นกำเนิดมาจากแหล่งน้ำตกและอ่างเก็บน้ำของเขื่อน
6. ลักษณะของระบบไฟฟ้าทางอุทยานแห่งชาติได้ใช้น้ำปั่นไฟฟ้าแผงโซล่าเซลล์ (Solar cell) ลักษณะของเสาไฟบางพื้นที่จะเป็นเสาเดี่ยวและบางพื้นที่เสาจะมีลักษณะสูง ส่วนระบบไฟส่องสว่างสำหรับที่พักประเภทแพพักควรมีระบบไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณทางเดินเชื่อมต่อและควรมีเวลาในการปิด-เปิดไฟฟ้า ระบบไฟเรือโดยสารควรใช้ระบบไฟสปอร์ตไลท์

7. ด้านที่פקผู้ประกอบการที่פקควรฝีกอบรมพนักงานที่ให้บริการให้เป็นผู้ซื้อสัตย์ สุภาพบริการด้วยหัวใจ ด้านที่פקควรมีระบบไฟฟ้าส่องสว่างอย่างเหมาะสมและควรกำหนดระยะเวลา ปิด - เปิดไฟฟ้า

3. รูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืน

การบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืน ควรมีหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ควรมีระบบการตรวจสอบลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและวิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานท้องถิ่น (ตั้งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-89 “การตรวจสอบลักษณะความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรทางธรรมชาติ ว่าทางชุมชนท้องถิ่นไม่มีการตรวจสอบความเสียหายเหล่านี้แต่จะมีหน่วยงานเข้ามาศึกษา เช่น สถาบันวิจัยที่เข้ามาทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องชุมชน เรื่องวิถีชีวิตชุมชน ถ้าเป็นเรื่องป่าที่เสียหายกรมป่าไม้เป็นคนจัดเก็บข้อมูลความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมบริเวณแพที่פק เช่น ปัญหาขยะยังไม่มีหน่วยงานเข้ามาแต่ก็เริ่มมีเรื่องร้องเรียนและทางจังหวัดได้ดำเนินการหามาตรการป้องกัน และตอนนี้ที่มีเรื่องที่นักท่องเที่ยวประสบอุบัติเหตุเราก็จะนำเรื่องนี้ ผนวกเข้าไปด้วยกับปัญหาสิ่งแวดล้อมเรียกว่า การบริหารจัดการความปลอดภัยทางน้ำ”)

2. หน่วยงานภาครัฐควรร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชน ประชาชนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการจัดการพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อการป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติให้ยั่งยืน เช่น การรักษาคุณภาพน้ำ มาตรการการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การร่วมกันปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยไม่สร้างสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำระยะ 180 เมตร (ตั้งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-91 “สิ่งที่ควรพัฒนาเพื่อช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนคือการรักษาคุณภาพน้ำ สภาพน้ำมีการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของชุมชนแพที่อยู่อย่างหนาแน่น การที่ผู้ประกอบการกำจัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำ และผู้ประกอบการแพที่פקนักท่องเที่ยวไม่ควรสร้างสิ่งกีดขวางในน่านน้ำระยะพื้นที่ 180 เมตรของเขื่อนศรีนครินทร์ เพราะเป็นน่านน้ำสาธารณะให้ทุกคนได้สามารถสัญจรผ่านไปมาได้อย่างสะดวก และชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เดิมก็สามารถที่จะเดินทางไปได้ ผู้ประกอบการแพที่פקไม่ควรสร้างสิ่งปลูกสร้างเกะกะในน่านน้ำส่วนร่วม” และตั้งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-87 “การจัดทำแผนชุมชนในการจัดการพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อม โดยทางองค์การบริหารส่วนตำบลกับเทศบาลจะมีแผนเกี่ยวกับเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมและมีการสนับสนุนให้แผนนี้ได้ดำเนินการอยู่ แต่แผนต้องเริ่มเดินและเริ่มพัฒนา โดยเมื่อก่อนจะไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐในการร่วมกันทำงาน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน อุทยานแห่งชาติก็อยู่อุทยาน แต่ตอนนี้ทุกหน่วยงานของรัฐกำลังเริ่มเข้ามาและร่วมมือกันทำงานแต่ยังไม่เป็นรูปแบบที่

ชัดเจน แต่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ได้เห็นความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมจึงได้มีระบบการจัดการขยะ ถ้าแนวทางการร่วมมือของหน่วยงานรัฐมีอย่างต่อเนื่องผลประโยชน์ที่ได้ก็คือการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรท้องถิ่นและชุมชนก็จะได้รับประโยชน์จากการดูแลรักษาทรัพยากรเหล่านี้” และสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ “โครงการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมโดยทางการท่องเที่ยวและกีฬาให้มีการทำโครงการรณรงค์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการขยะแลกถ่านโดยโครงการนี้จะรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวนำขยะมาทิ้งเพื่อแลกถ่านโดยทำที่ท่าลงแพ หน้าเมือง โดยให้นักท่องเที่ยวถือขยะมาทางเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวและกีฬาจะนำถ่านแลกกับขยะของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวก็จะได้อ่านกลับไปใช้ โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกาญจนบุรี และกลุ่มพลังงานศูนย์อนุรักษ์ของจังหวัดกาญจนบุรี และทางหน่วยงานได้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ และที่แหล่งท่องเที่ยวก็จะมีมาตรการในการรักษาสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติ เช่น การจะเข้าไปเที่ยวในน้ำตกเอราวัณจะมีข้อห้ามในการห้ามนำขวดบรรจุน้ำหรือขวดพลาสติกเข้าไปบริเวณน้ำตกชั้นที่สามได้” ดังคำสัมภาษณ์ DamSri_1-78 “การรักษาคุณภาพการท่องเที่ยวของเขื่อนศรีนครินทร์ควรมีการแบ่งเขตหรือที่เรียกว่าโซนนิ่งสำหรับการทำธุรกิจแพที่พักนักท่องเที่ยว ในการขออนุญาตปลูกสร้างแพควรออกเป็นกฎหมายท้องถิ่นคือเป็นกฎหมายที่ใช้เฉพาะพื้นที่บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ที่จะใช้เป็นต้นแบบ ลักษณะของขั้นตอนการขออนุญาตปลูกสร้างแพที่พักนักท่องเที่ยว ทางองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จะเข้ามากำหนดระยะเวลาการปลูกสร้างแพในพื้นที่ตัวอย่างเช่น นาย ก จะปลูกสร้างแพในเขตพื้นที่ของ อบต.ท่ากระดาน ก็ต้องมีแบบแปลนตามที่กรมเจ้าท่ากำหนดและนำไปขออนุญาต อบต.ท่ากระดาน แล้วทางอบต.ท่ากระดานอาจจะถามเบื้องต้นว่าจะสร้างแพแล้ว มีที่จอดไหม ถ้ามีที่จอดแน่นอน ถูกต้อง ทางอบต.ท่ากระดานก็จะออกใบอนุญาตปลูกสร้างแพได้ หลังจากนั้นเมื่อโครงสร้างแพเสร็จแล้วก็ต้องแจ้งกรมเจ้าท่าซึ่งจะมีแบบฟอร์มขออนุญาตของทางกรมเจ้าท่าเพื่อจะตรวจโครงสร้างแพแพ ถ้าเกิดได้มาตรฐานแพพัก ทางกรมเจ้าท่าจะออกใบอนุญาตแพพักให้ เมื่อกรมเจ้าท่าออกใบอนุญาตแพพักให้ แล้วผู้ประกอบการแพที่พักสามารถนำไปติดที่บริเวณแพที่พักได้เลย” และดังคำสัมภาษณ์ DamRach_1-74 “เทศบาลตำบลบ้านเขี้ยวหลาน จะมีหน้าที่บริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวของตำบลเขี้ยวหลานในเรื่องของการจัดเก็บขยะ ส่วนหน้าที่การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในเขื่อนจะเป็นความรับผิดชอบของเขื่อนรัชชประภา เพื่อรักษาความสะอาด และดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งท่องเที่ยว”)

3. หน่วยงานภาครัฐต้องลงพื้นที่เพื่อการรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการประชาชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันโดยมีหน่วยงานภาครัฐเป็นตัวกลางในการรับฟังและตัดสินปัญหา (ดังคำสัมภาษณ์ DamSri_1-92 “การจัดการแหล่งท่องเที่ยวต้องได้รับความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงาน

ภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการเข้าไปมีส่วนร่วมและลงพื้นที่พร้อมกันเพื่อศึกษาแต่ละพื้นที่เลยว่าที่มี การร้องเรียนอะไรบ้าง การลงพื้นที่เพื่อดูความเดือดร้อนมากน้อยแค่ไหน เขตหรือโซนของ ผู้ประกอบการที่เป็นแพลลิ่ง แพลลิ่ง ผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อนอะไรบ้างเพื่อเข้าไปแก้ไขที่ ต้นเหตุ การให้หน่วยงานรัฐเรียกผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวทั้งหมดมาพูดคุยและดูพื้นที่จริง พร้อมกันทั้งหมดเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน ปัญหาอีกประการ คือ ช่วงที่น้ำลงจะเกิดการปะทะกันระหว่างผู้ประกอบการแพสาเหตุจากการแย่งพื้นที่ในการจอดแพ ถ้าผู้ประกอบการหันหน้าเข้าคู่กันก็จะเป็นผลดีแต่ว่าการที่เค้ายกกันควรมีคนกลางเพื่อให้เกิดผลที่ดี ปัญหาขยะที่เป็นสาเหตุทำให้น้ำเน่าเสียก็อยากให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางน้ำ ทางบก หรือเขตน้ำท่วมหรือไม่ท่วม เข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง รวมทั้งผู้ประกอบการแพที่พักด้วย”)

4. หน่วยงานภาครัฐควรออกกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ เพื่อเป็นการควบคุมและ ป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับ ระบบนิเวศวิทยา ทรัพยากรทางธรรมชาติและทรัพยากรทาง วัฒนธรรมอันเป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของบริเวณเขื่อน (ดังคำสัมภาษณ์ DamSri_1-93 “ในเรื่องการรักษาระบบนิเวศโดยมีข้อปฏิบัติ ระเบียบข้อบังคับของกรมอุทยานแห่งชาติโดยจะมี มาตรการใช้กฎหมายบังคับ เช่น ถ้านักท่องเที่ยวทำความเสียหายให้กับอุทยานฯ เช่น การเด็ดดอกไม้ กล้วยไม้ ทางอุทยานฯมีอำนาจสามารถใช้กฎหมายเพื่อปรับนักท่องเที่ยวได้” และดังคำสัมภาษณ์ DamRach_1-86 “การบริหารการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ยั่งยืนต้องมีกฎหมายของอุทยาน แห่งชาติมาเป็นตัวบังคับเพื่อให้ทุกฝ่ายทำตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด”)

5. การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อการป้องกันและรักษาระบบนิเวศทางธรรมชาติ และการรบกวนวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน (ดังคำสัมภาษณ์ DamSri_1-93 “เรื่องที่ 2 คือการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว วิธีการคือเจ้าหน้าที่อุทยานจะต้องทำ หน้าที่ประชาสัมพันธ์ในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีจำนวนเกิน 2,000 คน โดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติจะ ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่อื่น เช่น เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้ นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่เขื่อน หรือการล่องแพที่อำเภอศรีสวัสดิ์ ซึ่งการจำกัดจำนวน นักท่องเที่ยวจะเป็นผลดีต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ ทั่วประเทศจะมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว”)

6. การจำกัดจำนวนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาการแย่ง ส่วนแบ่งนักท่องเที่ยวและปัญหาความแออัดของผู้ประกอบการ (ดังคำสัมภาษณ์ DamSri_1-90 “การจำกัดจำนวนแพพักนักท่องเที่ยวและรีสอร์ตเพื่อป้องกันพื้นที่สำหรับที่จอดแพ และการแย่ง ที่จอดแพ ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวจะต้องจะมีใบอนุญาตที่รับรองโครงสร้างของตัวแพที่ ทางองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หรือวิศวกร ออกใบรับรองและมีเลขทะเบียนเพื่อการควบคุม ลักษณะโครงสร้างของแพที่พักนักท่องเที่ยวให้เหมาะสม”)

7. การรณรงค์ให้เกิดความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-90 “การนำเสนอยุทธศาสตร์การบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ของอำเภอศรีสวัสดิ์ที่ได้จากการร่วมมือของทั้งว่าการอำเภอ ชมรมการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์คือการมุ่งเน้นการบริหารจัดการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพเป็นธรรมและยั่งยืนภายใต้หลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนประชาคม เครือข่ายภาคเอกชนทุกภาคส่วน เพื่อคุณภาพของการท่องเที่ยวและการดำรงชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านรอบๆ อ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ ภายใต้วิสัยทัศน์ คือท่องเที่ยวปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมบริหารจัดการที่ดี โดยมีพันธกิจ (Mission) เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของการบริหารการท่องเที่ยวที่สำคัญ 4 ประเด็น คือ 1. จะต้องมียุทธศาสตร์และแผนงาน และการดำเนินการต่างๆ ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนศรีนครินทร์ ที่เกิดจากทุกภาคส่วนมาร่วมดำเนินการ 2. จะต้องมีการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับศักยภาพของทุกภาคส่วน รวมถึงสภาพปัญหาการสนับสนุนแนวทางการพัฒนาของหน่วยงานของรัฐ ความร่วมมือของประชาชนในพื้นที่ โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3. การป้องกันการเกิดภัยทางน้ำ ที่เหมาะสมให้กับนักท่องเที่ยว 4. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ และภูมิทัศน์บริเวณอ่างเก็บน้ำ รอบเขื่อนศรีนครินทร์”)

8. หน่วยงานภาครัฐต้องมีแผนในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับศักยภาพของทุกภาคส่วน รวมถึงสภาพปัญหา การสร้างความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก

9. การช่วยเหลือกันเกื้อกูลกันทางหน่วยงานภาคเอกชนหมายถึงผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการเรือโดยสารนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการร้านอาหาร มัคคุเทศก์ท้องถิ่น จะช่วยให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกิดความยั่งยืน เช่น การแบ่งถ่ายนักท่องเที่ยวให้แกกัน การแนะนำที่พักหรือร้านอาหารให้กับนักท่องเที่ยว (ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-95 “การช่วยเหลือกันเกื้อกูลกันทางธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยว เช่น การแบ่งถ่ายนักท่องเที่ยวให้กันและกัน การมีมัคคุเทศก์ตกลาก็คือ ไปหาแหล่งปลาที่ชุกชุม แล้วสามารถพานักท่องเที่ยวไป ผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวควรมีความตื่นตัวในด้านการตรวจสอบสภาพอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยาทุกครั้ง ช่วงในฤดูฝน มรสุม และอีกประการหนึ่ง คือ เจ้าหน้าที่หรือผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ในเรื่องเขตอันตราย น้ำมุน เขตอุทยานห้ามเข้า อย่างอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จะต้องมีการประกาศน้ำหลากแล้วปิดพื้นที่ของเขตท่องเที่ยวในบริเวณอุทยาน เพราะฉะนั้นในเมื่ออุทยานเค้าประกาศห้ามเข้า ห้ามท่องเที่ยวในช่วงนี้แล้ว จะต้องติดต่อกับผู้ประกอบการ โดยเจ้าหน้าที่แพพัก ต้องเข้าใจด้วยว่าจุดนี้มันอันตราย จุดไหน

ไปได้จุดไหนไปไม่ได้ เพราะต้นทุนหลักของเราคือ การท่องเที่ยว ความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด”)

10. ทุกภาคส่วนจะต้องมีการบริหารจัดการด้านการเอาต์เอาเปรียบนักท่องเที่ยว
วิธีการบริหารจัดการด้านการเอาต์เอาเปรียบนักท่องเที่ยวคือ การแจกแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์
ช่องทางการร้องเรียนสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อรับเรื่องร้องเรียนและนำมาแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับคำ
สัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-83 “การให้บริการรับเรื่องร้องเรียนนักท่องเที่ยว
ว่าทางการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดจะมีการแจกแผ่นพับ (Brochure) แก่นักท่องเที่ยวโดยวิธีการแจก
จะมี 3 วิธี คือ 1. แจกในกิจกรรม งานแสดง (Event) ทั่วไป และก็บูธทั่วไป ในที่การท่องเที่ยวและ
กีฬาจังหวัดสนับสนุน 2. จะส่งไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ (หัวหน้าส่วนราชการ)
เพราะจะมีการจัดประชุมทุกเดือน 3. ส่วนของผู้ประกอบการ สถานที่พัก โดยส่งผ่านชมรม สมาคม
เพื่อให้ผู้ประกอบการทำการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบ ส่วนทางด้านปัญหาการแอบขึ้นค่า
โดยสารเรือสำหรับนักท่องเที่ยวหน่วยงานภาครัฐได้จัดให้มีระบบการจัดคิวเรือและราคาเพื่อป้องกันการ
การขึ้นราคาค่าโดยสาร

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-78 “การป้องกันการเรียกเก็บเงินเกินราคา
ของ ค่าโดยสารเรือโดยสารสำหรับนักท่องเที่ยวบริเวณในเข็่อรัชชประภาว่า ผู้ประกอบการเรือ
โดยสารนักท่องเที่ยวจะแอบขึ้นราคาไม่ได้เพราะทางเทศบาลบ้านเข็วหลานเป็นผู้ดูแลระบบคิวเรือ
และราคา”

โดยช่องทางที่นักท่องเที่ยวสามารถสอบถามข้อมูลหรือการร้องเรียนเกี่ยวกับ
การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ หน่วยประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
อุทยานแห่งชาติ เขื่อนและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ศูนย์บริการ
การท่องเที่ยว โดยผ่านระบบช่องทางอินเทอร์เน็ต (Internet) วิวบอร์ด แผ่นพับประชาสัมพันธ์
หนังสือประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เว็บไซต์ (Website) เฟซบุ๊ก (Facebook)
วารสารของเขื่อนและศูนย์คอลเซ็นเตอร์ (Call center) โทรศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-32 “นักท่องเที่ยวสามารถสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ
การเดินทางท่องเที่ยวได้ทางเว็บไซต์ของอุทยานแห่งชาติ โทรศัพท์ หน่วยประชาสัมพันธ์ อินเทอร์เน็ต
ศูนย์คอลเซ็นเตอร์ (Call center) ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเช็คข้อมูล เบอร์โทรศัพท์จากตรงนี้เข้า
มาแล้ว อย่างเข้ามาเอราวณก็สอบถามทางเจ้าหน้าที่ที่เอราวณ เค้าก็จะแนะนำเรื่องการเดินทางว่า
ต้องไปอย่างไร เส้นทางเลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวาอย่างไรบ้าง เมื่อก่อนจะมีประชาสัมพันธ์ของการไฟฟ้าที่
ด่านก่อนทางเข้า ให้ข้อมูลได้เหมือนกัน แต่ปัจจุบันขยับเข้ามาด้านใน ไม่มีเจ้าหน้าที่เฝ้า เลยลำบาก

นิดนึ่ง และก็มีป้ายบอกทางอยู่ แต่มันก็ไม่เยอะเท่าไร แต่ว่าบางทีมันก็มองไม่ค่อยเห็น สังเกตยาก และยังมีอีเมลล์ที่รับ ส่วนเรื่องของโบชัวร์ตอนนี้ เรากำลังจัดทำอยู่ เพราะว่าหมด กำลังดำเนินการจัดพิมพ์และแก้ไขข้อมูล อัปเดตให้เป็นข้อมูลปัจจุบัน”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-33 “นักท่องเที่ยวสามารถค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต วิวบอร์ด แผ่นพับประชาสัมพันธ์ หนังสือประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก โซเชียลเน็ตเวิร์ก การจัดสื่อมวลชนมาร่วมกิจกรรมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่ที่นักท่องเที่ยวนิยมที่สุดคือนักท่องเที่ยวจะหาข้อมูลจากเว็บไซต์ถ้าไม่ได้ข้อมูลจากเว็บไซต์ นักท่องเที่ยวก็จะโทรมาที่ Call center”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-18 “กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและสำนักงานเขื่อนรัชชประภาได้มีการจัดทำข้อมูลแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ตำแหน่งที่ตั้ง ไว้บนอินเทอร์เน็ต แผ่นพับ โบชัวร์ และวารสารของเขื่อนซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถสอบถามได้จากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสำนักงานเขื่อนรัชชประภา”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-19 “นักท่องเที่ยวสามารถศึกษาและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการเดินทางผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตทั้งของเว็บไซต์เทศบาลตำบลบ้านเข็ยหวานผู้ประกอบการแพที่พักนักท่องเที่ยวและที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาสก”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-20 “ทางเทศบาลได้มีการจัดสร้างศูนย์ท่องเที่ยวเทศบาลตำบลบ้านเข็ยหวานเพื่อให้บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวตลอดจนเป็นศูนย์ขายของฝากและของที่ระลึก ผ้าทอของศูนย์ศิลปาชีพ ผลิตภัณฑ์ปลาสมของเขื่อนเข็ยหวาน กระจเป่า OTOP มาจากกลุ่มท้องถิ่น”

4. ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์

4.1) ลักษณะนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ลักษณะนักท่องเที่ยวคุณภาพจะมีลักษณะรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพควรตระหนักถึงการไม่ทำลายหรือสร้างผลกระทบต่อธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดได้อย่างถูกต้อง นักท่องเที่ยวต้องเน้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เข้าใจในลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและอยากที่จะนำเสนอเรื่องราวดีของแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-86 “มีลักษณะหวงแหน และรักพื้นที่ ในอุดมคติ ถ้าเลือกได้นะ คือ มาแล้วรักในพื้นที่ เวลาคนในกลุ่มนี้มา เขาจะรู้ว่าตัวเองต้องปฏิบัติอย่างไร เราเองก็รู้แล้วว่าเขาต้องทำอะไร กำลังการจ่ายเงิน มันเป็นเรื่องของข้างใน ไม่เกี่ยวกับกำลังข้างนอก

บางคนอาจจะกำลังน้อย แต่คุณภาพดีก็ได้ มันอยู่ที่จิตสำนึกครับ บางคนกำลังน้อย มีจิตสำนึกที่ดีกว่า เยอะแยะไป”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-80 “นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวคุณภาพว่าควรจะมีลักษณะที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการจ่ายสูงเพื่อการมาชมธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและเงื่อนไขต่างๆของแหล่งท่องเที่ยวได้”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-82 “นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพควรตระหนักถึงการไม่ทำลายหรือสร้างผลกระทบต่อธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดได้อย่างถูกต้อง นักท่องเที่ยวต้องเน้นการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว เข้าใจในลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวและอยากที่จะนำเสนอเรื่องราวดีของแหล่งท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวอื่นๆ”

4.2) ลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่

ลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่บริเวณรอบเขื่อนเป็นลักษณะประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและศาสนาของประชาชนท้องถิ่น เช่น ประเพณีกะเหรี่ยง งานประเพณีทางพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-19 “ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่นเขื่อนนี้เป็นประเพณีกะเหรี่ยง รำตรง กะเหรี่ยงนี้จะมีทุกหมู่บ้านเลย แต่ละที่จะไม่เหมือนกัน สามารถเข้าไปดูได้ คนในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่เป็นคนไทยครับ กะเหรี่ยงจะส่วนน้อย วัฒนธรรมที่เป็นอยู่มันจะปนๆ กันไป กะเหรี่ยงก็มีของเขา คนไทยก็จะมีของไทยของเราที่ดีๆ คือบ้านจะอยู่กระจายกันไปแล้ว กิจกรรมส่วนใหญ่ไม่ค่อยเด่นกันเท่าไร”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-11 “ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ของเขื่อนรัชชประภาจะมีเทศกาลสารทเดือนสิบโดยประชาชนท้องถิ่นจะจัดกันในวันประจําท้องถิ่น งานเทศกาลนี้จะเป็นคนในท้องถิ่นเท่านั้นที่ให้ความสนใจแต่นักท่องเที่ยวจะเป็นจำนวนน้อยมากที่จะร่วมงานเทศกาลนี้ งานประเพณีทางพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา งานประเพณีตามฤดูกาล เช่น สงกรานต์ การทำบุญสารทเดือนสิบ”

4.3) การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล

การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลควรเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว โดยจัดทำในรูปแบบของโครงการรณรงค์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การใช้กฎหมายเป็นข้อบังคับการบริหารสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-77 “โครงการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมโดยทางการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นการทำโครงการรณรงค์การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น โครงการขยะแลกผ่านโดยโครงการนี้จะรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวนำขยะมาทิ้งเพื่อแลกผ่านโดยทำที่ท่าลงแพ หน้าเมือง โดยให้นักท่องเที่ยวถือขยะมาทางเจ้าหน้าที่ของการท่องเที่ยวและกีฬาจะนำผ่านแลกกับขยะของนักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวก็จะได้อ่านกลับไปใช้ โครงการนี้เป็นความร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดกาญจนบุรี และกลุ่มพลังงานศูนย์อนุรักษ์ของจังหวัดกาญจนบุรี และทางหน่วยงานได้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ และที่แหล่งท่องเที่ยวก็จะมีมาตรการในการรักษาสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติ เช่น การจะเข้าไปเที่ยวในน้ำตกเอราวัณจะมีข้อห้ามในการห้ามนำขวดบรรจุน้ำหรือขวดพลาสติกเข้าไปบริเวณน้ำตกชั้นที่สามได้”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-78 “การรักษาคุณภาพการท่องเที่ยวของเขื่อนศรีนครินทร์ควรมีการแบ่งเขตหรือที่เรียกว่าโซนนิ่งสำหรับการทำธุรกิจแพที่พักนักท่องเที่ยว ในการขออนุญาตปลูกสร้างแพควรจะเป็นกฎหมายท้องถิ่นคือเป็นกฎหมายที่ใช้เฉพาะพื้นที่บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ที่จะใช้เป็นต้นแบบ ลักษณะของขั้นตอนการขออนุญาตปลูกสร้างแพที่พักนักท่องเที่ยว ทางองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จะเข้ามากำหนดระยะเวลาการปลูกสร้างแพในพื้นที่ตัวอย่างเช่น นาย ก จะปลูกสร้างแพในเขตพื้นที่ของ อบต.ท่ากระดาน ก็ต้องมีแบบแปลนตามที่กรมเจ้าท่ากำหนดและนำไปขออนุญาต อบต.ท่ากระดาน แล้วทางอบต.ท่ากระดานอาจจะถามเบื้องต้นว่า จะสร้างแพแล้ว มีที่จอดไหม ถ้ามีท่าจอดแน่นอน ถูกต้อง ทางอบต.ท่ากระดานก็จะออกใบอนุญาตปลูกสร้างแพได้ หลังจากนั้นเมื่อโครงสร้างแพเสร็จแล้วก็ต้องแจ้งกรมเจ้าท่าซึ่งจะมีแบบฟอร์มขออนุญาตของทางกรมเจ้าท่าเพื่อจะตรวจโครงสร้างแพแพ ถ้าเกิดได้มาตรฐานแพพัก ทางกรมเจ้าท่าจะออกใบอนุญาตแพพักให้ เมื่อกรมเจ้าท่าออกใบอนุญาตแพพักให้ แล้วผู้ประกอบการแพที่พักสามารถนำไปติดที่บริเวณแพที่พักได้เลย”

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-74 “เทศบาลตำบลบ้านเขี้ยวหลาน จะมีหน้าที่บริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวของตำบลเขี้ยวหลานในเรื่องของการจัดเก็บขยะ ส่วนหน้าที่การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวในเขื่อนจะเป็นความรับผิดชอบของเขื่อนรัชชประภา เพื่อรักษาความสะอาด และดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของแหล่งท่องเที่ยว”

4.4) การบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมาก

กรณีนักท่องเที่ยวมีจำนวนมากมักจะเกิดปัญหาด้านจำนวนห้องพักไม่เพียงพอ วิธีการแก้ไขคือทางแหล่งท่องเที่ยวจะจัดพื้นที่สำหรับกางเต็นท์ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-76 “กรณีที่มีความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มากกว่าสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับได้ว่า ในทุกปีที่แหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภาจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมาก สิ่งที่เป็นปัญหาคือห้องพัก จำนวนห้องพักบนเขื่อนจะไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา แต่วิธีการแก้ปัญหาคือทางเขื่อนและอุทยานแห่งชาติ เขาสะกจะจัดเตรียมพื้นที่กางเต็นท์ และบริเวณพื้นที่รอบๆเขื่อนก็จะมีที่พักนักท่องเที่ยวไว้ให้บริการ”

ปัญหาด้านความหนาแน่นของจำนวนนักท่องเที่ยว วิธีการป้องกันคือ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติจะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนเพื่อทำการประชาสัมพันธ์แจ้งข่าวสารในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีจำนวนเกินจำนวนการรองรับ โดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ จะชี้แจงข้อมูลและประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ บริเวณเขื่อนเพื่อแจ้งแก่นักท่องเที่ยวให้ไปเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่อื่นของบริเวณเขื่อนเพื่อลดความแออัดในแหล่งท่องเที่ยว เช่น เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวสันเขื่อน หรือการล่องแพชม ถ้ำและน้ำตก ซึ่งการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวจะเป็นผลดีต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-81 “ในเรื่องการรักษาระบบนิเวศโดยมีข้อปฏิบัติระเบียบข้อบังคับของกรมอุทยานแห่งชาติโดยจะมีมาตรการใช้กฎหมายบังคับ เช่น ถ้านักท่องเที่ยวทำ ความเสียหายให้กับอุทยานฯ เช่น การเด็ดดอกไม้ กล้วยไม้ ทางอุทยานฯ มีอำนาจสามารถใช้กฎหมายเพื่อปรับนักท่องเที่ยวได้ เรื่องที่ 2 คือ การจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว วิธีการคือเจ้าหน้าที่อุทยานจะต้องทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ในกรณีที่นักท่องเที่ยวมีจำนวนเกิน 2,000 คน โดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติจะชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวที่อื่น เช่น เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวสันเขื่อน หรือการล่องแพที่อำเภอศรีสวัสดิ์ ซึ่งการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวจะเป็นผลดีต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติทั่วประเทศจะมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว”

ปัญหาการบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคสำหรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวไม่ได้รับการบริการน้ำที่สะอาดเพียงพอเพื่อการบริโภคเนื่อง ผู้ประกอบการที่พัก นักท่องเที่ยวขนาดเล็กไม่มีเงินทุนในการบริหารจัดการน้ำ ระบบน้ำที่ใช้ในที่พักนักท่องเที่ยว คือน้ำที่สูบน้ำจากคลองธรรมชาติโดยไม่ผ่านระบบการกรองน้ำ ดังนั้นน้ำที่นักท่องเที่ยวบริโภคจึงไม่ได้มาตรฐานของน้ำสะอาด หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามาบริหารจัดการระบบน้ำใช้ให้กับผู้ประกอบการแพ และที่พักนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ ดังนี้

- ดั่งคำสัมภาษณ์ DamRach_1-77 “ปัญหาการขาดแคลนน้ำสะอาดในการบริโภคของนักท่องเที่ยวว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวและมาใช้บริการที่พักบริเวณอุทยานแห่งชาติ เขาสก ไม่สามารถได้รับการบริการที่ดีและน้ำที่สะอาดเพียงพอไว้บริโภคเนื่องจากที่พักนักท่องเที่ยว เป็นประเภทธุรกิจขนาดเล็กไม่มีเงินทุนในการบริหารจัดการเรื่องน้ำ น้ำที่ใช้ในที่พักนักท่องเที่ยวคือน้ำ ที่ต้องทำน้ำเองโดยการสูบน้ำจากคลองธรรมชาติขึ้นมาโดยไม่ผ่านระบบการกรองน้ำ ดังนั้นน้ำที่ นักท่องเที่ยวบริโภคจึงไม่ได้มาตรฐานของน้ำสะอาด”

4.5) ลักษณะการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ลักษณะการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยนักท่องเที่ยว มีดังนี้

1. การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเรื่องกฎระเบียบ ข้อบังคับของการเดินทางท่องเที่ยวในบริเวณเขื่อน ความรู้เรื่องเขตอันตรายในแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ (ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-94 “การแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว โดยปัญหาที่เกิดขึ้นปัญหาที่ 1 เกิดจากการที่นักท่องเที่ยวจะปีนขึ้นไปถ่ายรูป แล้วก็มีการพลาด ตกลงไปโนโพร่ง ซึ่งน้ำไม่ลึก แต่จะมีการดูดคนลงไปลงด้านใต้ และก็มีการช่วยโดยดึงมือกันไป จนทำให้จมน้ำ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องสมควรระมัดระวัง เพราะว่ามันเป็นโขหินที่มีตะไคร่น้ำจึงทำให้ลื่น และทำให้นักท่องเที่ยว เสียชีวิตที่ลำห้วยคลองโหมง เขตพื้นที่ตำบลแม่แจ่มหมู่ 6 อำเภอนาสวน และหมู่ 7 ตำบล ด่านแม่แจ่ม ซึ่งเป็นรอยต่อของอำเภอทองผาภูมิกับอำเภอศรีสวัสดิ์ แต่การเข้าไปต้องเข้าไปในเขื่อน ศรีนครินทร์ ทางอำเภอศรีสวัสดิ์ได้เข้าไปที่เกิดเหตุกับผู้ว่าราชการจังหวัดและรองผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ปัญหาที่ 2 เกิดจากคณะนักท่องเที่ยวจะเดินทางกลับจากการลาก แพจำนวน 4 คนโดยเรือหางยาวขนาดเล็ก ขณะวิ่งเข้าฝั่งเจอลมพายุพัดหมุนเรือหางยาวไม่สามารถจะ ด้านแรงคลื่นลมได้ก็คว่ำลง แต่สาเหตุคือ การที่นักท่องเที่ยวไม่ได้ใส่เสื้อชูชีพ”)

2. พนักงานขับเรือหรือแพโดยสารนักท่องเที่ยวจะต้องมีใบอนุญาตขับเรือหรือ แพจากกรมเจ้าท่าอย่างถูกต้องและพนักงานขับเรือหรือขับแพจะต้องมีประสบการณ์ในการขับเรือหรือ ขับแพและจะต้องมีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ช่วยชีวิต (ดั่งคำสัมภาษณ์ DamSri_1-94 “การป้องกันปัญหาเรื่องความปลอดภัยที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว พนักงานขับแพหรือขับเรือ

จะต้องมีใบอนุญาตจากกรมเจ้าท่าอย่างถูกต้อง และพนักงานขับเรือหรือขับแพจะต้องมีประสบการณ์ในการขับแพหรือขับเรือและจะต้องมีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ช่วยชีวิต ความเสี่ยงที่จะเกิดอุบัติเหตุจะลดน้อยลง และการมีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การมีวิทยุสมัครเล่นที่สามารถสื่อสารกันระหว่างพนักงานขับเรือและศูนย์วิทยุในขณะที่พานักท่องเที่ยวออกไปเที่ยวกลางอ่าง ซึ่งอาจไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ เพราะฉะนั้นวิทยุจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในส่วนที่ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ การช่วยเหลือต่างๆ ทางมูลนิธิกู้ภัยก็มีคลื่นความถี่ VHF ก็สามารถใช้เข้าไปได้ หรือทางตำรวจ ถ้าเราสื่อสารได้เร็วกัน ช่วยชีวิต มันก็เร็วขึ้น สายโทรด่วน อย่าง 1169 ก็ควรมีติดไว้ในแพ เป็นการช่วยเหลือทางการแพทย์ การช่วยเหลือในการดำน้ำ นักประดาน้ำ ก็ควรมีไว้ด้วย”)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

จากการศึกษาข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยแจกแบบสอบถาม (Accidental sampling) ใน 2 พื้นที่ คือ เขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 ชุด และเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 ชุด มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

1.1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านเพศของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	165	41.30
- หญิง	235	58.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 และเป็นเพศชายจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.30

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านสถานภาพของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
- โสด	168	42.00
- สมรส	174	43.50
- หย่าร้าง	58	14.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านอายุของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	56	14.00
- 21 -30 ปี	148	37.00
- 31 -40 ปี	148	37.00
- 41 -50 ปี	25	6.25
- ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป	23	5.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 21 -30 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 เท่ากับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31 -40 ปี และนักท่องเที่ยวอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	60	15.00
- มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.	70	17.50
- อนุปริญญาหรือเทียบเท่า /ปวส.	68	17.00
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	154	38.50
- สูงกว่าปริญญาตรี	48	12.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และมีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านรายได้ของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- น้อยหรือเท่ากับ 10,000 บาท	88	22.00
- 10,001 – 20,000 บาท	130	32.50
- 20,001 – 30,000 บาท	77	19.25
- 30,001 – 40,000 บาท	66	16.50
- ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	39	9.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา มีรายได้ น้อยหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีรายได้ อยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 ตามลำดับ

1.2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์	3.95	1.20	มาก	1
2. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.80	1.06	มาก	2
3. ท่านชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว	3.62	1.24	มาก	3
4. ท่านมีความรู้และความเข้าใจลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว	3.59	1.11	มาก	4
รวม	3.74	1.15	มาก	

จากตารางที่ 4.6 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.74$, $SD = 1.15$) พบว่า อันดับหนึ่ง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.95$, $SD = 1.20$) อันดับสอง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 1.06$) และอันดับสาม ชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจ ศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.62$, $SD = 1.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนออกเดินทาง	3.72	1.18	มาก	2
2. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.66	1.08	มาก	6
3. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านเส้นทางเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.65	1.13	มาก	7
4. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.68	1.10	มาก	4
5. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.67	1.11	มาก	5
6. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.47	1.24	มาก	12
7. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.53	1.19	มาก	9
8. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.41	1.21	มาก	13
9. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ดำรงชีพในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ภาชนะบรรจุอาหาร อุปกรณ์ประกอบอาหาร	3.50	1.34	มาก	11
10. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว ที่จะไม่ไปรบกวนการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การใช้แสง	3.69	1.16	มาก	3
11. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทสบู่และยาสระผมในแหล่งน้ำธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.50	1.23	มาก	10

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
12. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันแมลงกัดต่อยที่ไม่มีผลต่อการทำลายระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว	3.55	1.17	มาก	8
13. ท่านมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว	3.84	1.14	มาก	1
รวม	3.60	1.18	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.60$, $SD = 1.18$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.84$, $SD = 1.14$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนออกเดินทาง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.72$, $SD = 1.18$) และอันดับสาม นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว ที่จะไม่ไปรบกวนการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การใช้แสง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 1.16$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว	3.92	1.18	มาก	2
2. ท่านมีความสนใจใฝ่รู้ในการแหล่งท่องเที่ยว	3.68	1.22	มาก	12
3. ท่านมีความยินดีในการบริจาคเงินในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในและรอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.73	1.10	มาก	8
4. ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวคนอื่น	3.72	1.18	มาก	10
5. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	3.72	1.17	มาก	9
6. ท่านมีความสนใจในข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ในแหล่งท่องเที่ยว	3.71	1.10	มาก	11
7. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	3.56	1.15	มาก	14
8. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	3.62	1.15	มาก	13
9. ท่านมีความสนใจในการเลือกรับประทานอาหารท้องถิ่น	3.40	0.94	ปานกลาง	16
10. ท่านมีความสนใจในการศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.42	0.92	มาก	15
11. ท่านให้ความร่วมมือในการประหยัดการใช้พลังงานของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ไฟฟ้าและน้ำ	3.85	0.89	มาก	5
12. ท่านมีความใส่ใจในการเคารพในวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.86	0.85	มาก	4
13. ท่านเลือกที่พักประเภทอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.79	0.88	มาก	6

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
14. ท่านเลือกรับบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการนำเที่ยวและ เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.79	1.05	มาก	7
15. ท่านเคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวน ความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจ ส่วนตัว	3.94	0.74	มาก	1
16. ท่านสนับสนุนการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของ ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.89	0.82	มาก	3
รวม	3.72	1.02	มาก	

จากตารางที่ 4.8 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.74$, $SD = 1.22$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวนความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจส่วนตัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.74$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 1.18$) และอันดับสาม นักท่องเที่ยวสนับสนุนการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	3.91	0.81	มาก	2
2. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	3.93	0.85	มาก	1
3. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	3.89	0.80	มาก	4
4. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	3.91	0.81	มาก	2
5. ท่านช่วยสังเกตและแจ้งเบาะแสนักท่องเที่ยวที่ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.88	0.80	มาก	6
6. ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้อื่นได้	3.88	0.85	มาก	7
7. ท่านสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนให้กับผู้อื่นได้	3.85	0.86	มาก	11
8. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	3.82	0.87	มาก	17
9. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว	3.82	0.85	มาก	16
10. ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเผยแพร่ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวผ่านโลกออนไลน์	3.84	0.88	มาก	13
11. ท่านอยากเดินทางกลับมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอีกแต่เป็นช่วงฤดูกาลอื่น	3.88	0.79	มาก	5
12. ท่านมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.86	0.84	มาก	10

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
13. ท่านมีความกระตือรือร้นในการนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.84	0.80	มาก	12
14. ท่านมีความกระตือรือร้นในการอยากสัมผัสกับเส้นทางการท่องเที่ยวเส้นทางใหม่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิม	3.84	0.98	มาก	14
15. ท่านมีความสนใจที่จะร่วมบริจาคเงินสนับสนุนเพื่อนำไปอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม	3.87	0.76	มาก	8
16. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ความเป็นเอกลักษณ์ของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้นักท่องเที่ยวอื่นๆได้ทราบ	3.83	0.83	มาก	15
17. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ	3.87	0.79	มาก	9
18. ท่านอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.80	0.91	มาก	18
รวม	3.86	0.84	มาก	

จากตารางที่ 4.9 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.84$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.85$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวช่วยรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.81$) และช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.89$, $SD = 0.80$) ตามลำดับ

1.3) การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติ ตัวสำหรับนักท่องเที่ยว	3.39	0.98	ปานกลาง	1
2. แหล่งท่องเที่ยวมีระบบการบริการให้ข้อมูลและ ข่าวสารกับนักท่องเที่ยว	3.29	0.87	ปานกลาง	9
3. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการรักษาความ ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.31	0.94	ปานกลาง	6
4. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสะดวก และปลอดภัย	3.30	0.84	ปานกลาง	8
5. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการ จัดการที่ไม่ทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติ	3.31	0.99	ปานกลาง	7
6. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	3.31	0.89	ปานกลาง	5
7. บริเวณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการ ร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	3.33	0.90	ปานกลาง	3
8. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการร้าน สะดวกซื้อสำหรับนักท่องเที่ยว	3.27	1.08	ปานกลาง	10
9. เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศมีความสะดวกและปลอดภัย	3.37	0.89	ปานกลาง	2
10. มีการติดตั้งป้ายบอกทางของแหล่งท่องเที่ยวอย่าง ชัดเจน	3.32	0.99	ปานกลาง	4
รวม	3.32	0.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.32$, $SD = 0.99$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.39$, $SD = 0.98$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสะดวกและปลอดภัย เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.37$, $SD = 0.89$) และอันดับสาม เห็นว่าบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.33$, $SD = 0.90$) ตามลำดับ

1.4) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการเบาบางควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 60 เซนติเมตร	2.99	1.23	ปานกลาง	12
2. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการหนาแน่นควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 180 เซนติเมตร	3.31	0.89	ปานกลาง	11
3. เส้นทางจักรยานควรแยกห่างจากทางเดินเท้าเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเขื่อน	3.34	0.94	ปานกลาง	8
4. เส้นทางจักรยานควรมีร่มเงาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของระยะทางทั้งหมด	3.33	0.88	ปานกลาง	9
5. ถนนที่แยกจากถนนหลวงเข้าสู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวควรออกแบบให้รถสามารถวิ่งได้ด้วยความเร็วปานกลางและมีความกว้างพอที่รถสามารถวิ่งสวนกันได้	3.35	0.87	ปานกลาง	6
6. ไม่ควร กำหนดแนวถนนผ่านบริเวณพื้นที่ที่ระบบนิเวศมีความเปราะบาง เช่น ตัดผ่านบริเวณที่อยู่อาศัย หรือเส้นทางเดินของสัตว์ป่า	3.85	0.81	มาก	1

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
7. ที่จอดรถควรแยกประเภทของรถ เช่น ที่จอดรถนั่งส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน	3.33	0.98	ปานกลาง	10
8. ป้ายบอกทิศทางควรใช้สัญลักษณ์แทนตัวอักษรเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	3.34	0.91	ปานกลาง	7
9. ป้ายสื่อความหมายต้องชัดเจนไม่ชำรุดและตั้งอยู่ในจุดที่มองเห็นได้เด่นชัด	3.39	1.13	ปานกลาง	5
10. ป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กระชับและชัดเจน	3.43	0.88	มาก	2
11. มีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถังกักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณเขื่อน	3.42	0.97	มาก	3
12. แบบและวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างห้องสุขาควรออกแบบให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ	3.40	0.93	ปานกลาง	4
รวม	3.37	0.95	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.37$, $SD = 0.95$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าไม่ควร กำหนดแนวถนนผ่านบริเวณพื้นที่ที่ระบบนิเวศมีความเปราะบาง เช่น ตัดผ่านบริเวณที่อยู่อาศัย หรือเส้นทางเดินของสัตว์ป่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.85$, $SD = 0.81$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กระชับและชัดเจน เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.43$, $SD = 0.88$) และอันดับสาม เห็นว่ามีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถังกักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณเขื่อน เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.42$, $SD = 0.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
สำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. มีการจัดการลงทะเบียนการใช้พื้นที่อย่างเป็นทางการ ทุกครั้งก่อนเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่กางเต็นท์	3.41	0.95	มาก	15
2. พื้นที่กางเต็นท์ควรเป็นพื้นที่ราบและกว้างขวาง เพียงพอ	3.44	0.86	มาก	5
3. มีการจัดพื้นที่ไว้สำหรับประกอบกิจกรรมกลางแจ้ง	3.43	0.88	มาก	10
4. ห้องน้ำและห้องสุขาควรตั้งห่างจากพื้นที่บริเวณกาง เต็นท์อย่างน้อย 15 เมตร	3.43	0.91	มาก	11
5. ร้านจำหน่ายอาหารควรตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของ แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้สะดวก	3.46	0.92	มาก	3
6. การมีระบบการจัดการแยกขยะและทำลายอย่างถูกวิธี	3.44	0.91	มาก	8
7. การมีระบบการบำบัดน้ำอย่างถูกสุขลักษณะก่อน นำไปใช้	3.44	0.92	มาก	9
8. การมีระบบการบำบัดน้ำเสียที่ใช้แล้วเพื่อนำมาใช้ ประโยชน์อีกครั้ง	3.43	0.92	มาก	12
9. ที่จัดตั้งวางอุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิก มีการจัดสร้าง เท่าที่จำเป็นโดยเน้นประโยชน์การใช้สอย	3.44	0.90	มาก	7
10. อุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิกต้องออกแบบให้มีลักษณะ กลมกลืนกับธรรมชาติ	3.48	0.91	มาก	1
11. การติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างควรติดตั้งเฉพาะ บริเวณพื้นที่ที่จำเป็นโดยให้มีความสว่างอย่างเพียงพอ	3.46	0.91	มาก	2
12. มีการบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.44	0.83	มาก	4
13. มีศูนย์ศึกษาธรรมชาติที่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้	3.42	0.91	มาก	13
14. มีการจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.44	0.86	มาก	5

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
15. มีการจัดทำแผนที่เส้นทางและคู่มือนำเที่ยวสำหรับแก่นักท่องเที่ยว	3.39	0.86	ปานกลาง	16
16. มีการจำกัดจำนวนความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.42	0.95	มาก	14
17. มีการจัดบริการศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.36	1.09	ปานกลาง	17
18. มีการบริการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.35	0.94	ปานกลาง	18
รวม	3.43	0.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.43$, $SD = 0.91$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าอุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิกต้องออกแบบให้มีลักษณะกลมกลืนกับธรรมชาติ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.48$, $SD = 0.91$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าการติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างควรติดตั้งเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่จำเป็นโดยให้มีความสว่างอย่างเพียงพอ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.46$, $SD = 0.91$) และอันดับสาม เห็นว่าร้านจำหน่ายอาหารควรตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้สะดวก เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.46$, $SD = 0.92$) ตามลำดับ

1.5) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน
บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักท่องเที่ยว
ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม	3.93	0.94	มาก	2
2. การประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีอย่างเพียงพอ	4.25	1.14	มากที่สุด	1
3. ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีราคาที่เหมาะสม	3.75	0.98	มาก	3
4. มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อน	3.30	0.87	ปานกลาง	6
5. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความรู้ความสามารถพร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว	3.29	0.96	ปานกลาง	7
6. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความเต็มใจและมีรอยยิ้มในการให้บริการนักท่องเที่ยว	3.34	0.92	ปานกลาง	5
7. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบการบริการนักท่องเที่ยวที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	3.36	0.98	ปานกลาง	4
รวม	3.60	0.97	มาก	

จากตารางที่ 4.13 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.60$, $SD = 0.98$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 1.14$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.94$) และอันดับสาม เห็นว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีราคาที่เหมาะสม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.75$, $SD = 0.98$) ตามลำดับ

1.6) ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติ
เขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	31	7.75
- สนใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยว	18	4.50
- เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	321	80.25
- เพื่อการร่วมกิจกรรมอบรม/ สัมมนา	29	7.25
- อื่น ๆ	1	0.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.14 แสดงวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ
บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน
321 คน คิดเป็นร้อยละ 80.25 รองลงมาคือ เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทาง
ธรรมชาติ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และเพื่อการร่วมกิจกรรมอบรม/สัมมนา จำนวน 29
คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- รถจักรยานยนต์	13	3.25
- รถยนต์ส่วนตัว	330	82.50
- รถตู้	24	6.00
- รถโดยสารประจำทาง	18	4.50
- รถมอเตอร์ไซด์	14	3.50
- อื่น ๆ	1	0.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.15 แสดงพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมาเดินทางโดยรถตู้ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว

จำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- คนเดียว	24	6.00
- 2 – 5 คน	123	30.75
- 6 – 10 คน	32	8.00
- ตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป	221	55.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง มีจำนวนสมาชิกตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.25 รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 2-5 คน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 และ 6-10 คน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- 1 ชั่วโมง	6	1.50
- 1 – 2 ชั่วโมง	211	52.75
- 2 – 3 ชั่วโมง	15	3.75
- ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป	168	42.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.17 แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง 1 - 2 ชั่วโมง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.75 รองลงมา ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 และ 2 - 3 ชั่วโมง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	10	2.50
- 1,001 – 2,000 บาท	27	6.75
- 2,001 – 3,000 บาท	21	5.25
- 3,001 – 4,000 บาท	28	7.00
- 4,001 – 5,000 บาท	216	54.00
- ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป	98	24.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.18 แสดงค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า อันดับหนึ่ง มีการใช้จ่ายประมาณ 4,001 – 5,000 บาท จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 รองลงมา มีการใช้จ่ายตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และใช้จ่ายประมาณ 3,001 – 4,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

การรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- การประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	26	6.50
- เอกสารการท่องเที่ยว / แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์	14	3.50
- วิทยุ / โทรทัศน์	8	2.00
- อินเทอร์เน็ต	322	80.50
- เพื่อน / คนรู้จัก แนะนำ	27	6.75
- อื่นๆ	3	0.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.19 แสดงการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวพบว่า อันดับหนึ่ง จากอินเทอร์เน็ต จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมาจากเพื่อน/คนรู้จัก แนะนำ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 และ จากการประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

1.7) ทศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี

ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ทัศนคติของนักท่องเที่ยว ต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านคิดว่าเขื่อนศรีนครินทร์ มีการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์ธรรมชาติในระดับใด	3.36	0.98	ปานกลาง	1
2. เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแหล่งอื่น ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ นั้นมีคุณภาพอยู่ในระดับใด	2.87	1.10	ปานกลาง	6
3. ท่านคิดว่าการพัฒนาการคมนาคมและสาธารณูปโภคบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ เช่น เส้นทางถนนในการเดินทางเข้าเขื่อน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา อยู่ในระดับใด	3.25	0.90	ปานกลาง	4
4. ท่านคิดว่าการพัฒนาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ มีความกลมกลืน สะอาดและปลอดภัยอยู่ในระดับใด	3.29	0.87	ปานกลาง	3
5. ท่านคิดว่าการพัฒนาร้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ มีความสะอาด ปลอดภัย รสชาติ อยู่ในระดับใด	3.30	0.85	ปานกลาง	2
6. ท่านคิดว่าการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ เช่น โรงพยาบาล ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว สถานีตำรวจ สำหรับการบริการนักท่องเที่ยวมีการพัฒนาอยู่ในระดับใด	3.23	1.09	ปานกลาง	5
รวม	3.22	0.96	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.20 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.22$, $SD = 0.68$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าเขื่อนศรีนครินทร์ มีการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์ธรรมชาติ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.36$, $SD = 0.98$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าการพัฒนา

ร้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ มีความสะอาดปลอดภัย เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.30$, $SD = 0.85$) และอันดับสาม เห็นว่าการพัฒนาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ มีความกลมกลืน สะอาดและปลอดภัย เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.29$, $SD = 0.87$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเชิงประจักษ์ อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.21 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านเพศของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	90	22.50
- หญิง	310	77.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 และเป็นเพศชายจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

ตารางที่ 4.22 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านสถานภาพของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพ		
- โสด	248	62.00
- สมรส	138	34.50
- หย่าร้าง	14	3.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 รองลงมา มีสถานภาพสมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านอายุของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	40	10.00
- 21 -30 ปี	142	35.50
- 31 -40 ปี	141	35.25
- 41 -50 ปี	40	10.00
- ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป	37	9.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 21 -30 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 เท่ากับนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 31 - 40 ปี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 และนักท่องเที่ยวอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี เท่ากับ 41 -50 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย	10	2.50
- มัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช.	22	5.50
- อนุปริญญาหรือเทียบเท่า /ปวส.	88	22.00
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	218	54.50
- สูงกว่าปริญญาตรี	62	15.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงมาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนตัวด้านรายได้ของนักท่องเที่ยว

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- น้อยหรือเท่ากับ 10,000 บาท	110	27.50
- 10,001 – 20,000 บาท	166	41.50
- 20,001 – 30,000 บาท	78	19.50
- 30,001 – 40,000 บาท	26	6.50
- ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	20	5.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมาที่มีรายได้น้อยหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ตามลำดับ

2.2) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.26 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์	4.32	0.72	มากที่สุด	1
2. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.24	0.67	มากที่สุด	2
3. ท่านชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว	4.07	0.68	มาก	3
4. ท่านมีความรู้และความเข้าใจลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว	3.81	0.79	มาก	4
รวม	3.29	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4.26 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 3.29, SD = 0.57) พบว่า อันดับหนึ่ง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.32, SD = 0.72) อันดับสอง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.24, SD = 0.67) และอันดับสาม ชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจ ศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.07, SD = 0.68) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนออกเดินทาง	3.79	0.77	มาก	5
2. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.75	0.81	มาก	8
3. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านเส้นทางเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.76	0.78	มาก	7
4. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.91	0.75	มาก	2
5. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.74	0.80	มาก	9
6. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.86	0.82	มาก	4
7. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.88	0.83	มาก	3
8. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.68	0.86	มาก	11
9. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ดำรงชีพในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ภาชนะบรรจุอาหาร อุปกรณ์ประกอบอาหาร	3.77	0.81	มาก	6
10. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว ที่จะไม่ไปรบกวนการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การใช้แสง	3.70	0.90	มาก	10
11. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ใช้ผลิตภัณฑ์ประเภทสบู่น้ำยาสระผมในแหล่งน้ำธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.53	0.93	มาก	13

ตารางที่ 4.27 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
12. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ ป้องกันแมลงกัดต่อยที่ไม่มีผลต่อการทำลายระบบ นิเวศของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว	3.60	0.95	มาก	12
13. ท่านมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออก เดินทางท่องเที่ยว	4.08	0.72	มาก	1
รวม	3.50	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.27 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.50$, $SD = 0.77$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.08$, $SD = 0.72$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.75$) และอันดับสาม นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.83$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว	4.28	0.69	มากที่สุด	2
2. ท่านมีความสนใจใฝ่รู้ในการแหล่งท่องเที่ยว	4.08	0.76	มาก	7
3. ท่านมีความยินดีในการบริจาคเงินในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในและรอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.92	0.80	มาก	13
4. ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวคนอื่น	3.83	0.85	มาก	14
5. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	4.10	0.75	มาก	6
6. ท่านมีความสนใจในข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ในแหล่งท่องเที่ยว	4.01	0.80	มาก	10
7. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	3.80	0.79	มาก	15
8. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	3.79	0.82	มาก	16
9. ท่านมีความสนใจในการเลือกรับประทานอาหารท้องถิ่น	4.19	0.72	มาก	4
10. ท่านมีความสนใจในการศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ภาษาท้องถิ่น	3.97	0.80	มาก	11
11. ท่านให้ความร่วมมือในการประหยัดการใช้พลังงานของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ไฟฟ้าและน้ำ	4.06	0.77	มาก	8
12. ท่านมีความใส่ใจในการเคารพในวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.33	0.67	มากที่สุด	1
13. ท่านเลือกที่พักประเภทอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.03	0.69	มาก	9

ตารางที่ 4.28 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
14. ท่านเลือกรับบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการนำเที่ยว เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.94	0.79	มาก	12
15. ท่านเคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวน ความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจ ส่วนตัว	4.25	0.68	มากที่สุด	3
16. ท่านสนับสนุนการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของ ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.13	0.74	มาก	5
รวม	4.04	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.28 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.76$) พบว่าอันดับหนึ่ง มีความใส่ใจในการเคารพในวัฒนธรรมท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$, $SD = 0.67$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.28$, $SD = 0.69$) และอันดับสาม เคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวนความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจส่วนตัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.25$, $SD = 0.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.33	0.66	มากที่สุด	1
2. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.30	0.66	มากที่สุด	3
3. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.31	0.68	มากที่สุด	2
4. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.22	0.72	มากที่สุด	4
5. ท่านช่วยสังเกตและแจ้งเบาะแสนักท่องเที่ยวที่ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.93	0.76	มาก	16
6. ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้อื่นได้	3.96	0.75	มาก	10
7. ท่านสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณอื่นให้กับผู้อื่นได้	3.95	0.78	มาก	13
8. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	4.02	0.72	มาก	6
9. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว	4.01	0.80	มาก	7
10. ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเผยแพร่ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวผ่านโลกออนไลน์	3.91	0.82	มาก	18
11. ท่านอยากเดินทางกลับมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอีกแต่เป็นช่วงฤดูกาลอื่น	4.09	0.81	มาก	5
12. ท่านมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.97	0.80	มาก	9

ตารางที่ 4.29 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
13. ท่านมีความกระตือรือร้นในการนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.95	0.77	มาก	12
14. ท่านมีความกระตือรือร้นในการอยากสัมผัสกับเส้นทางการท่องเที่ยวเส้นทางใหม่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิม	3.98	0.75	มาก	8
15. ท่านมีความสนใจที่จะร่วมบริจาคเงินสนับสนุนเพื่อนำไปอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม	3.96	0.81	มาก	11
16. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ความเป็นเอกลักษณ์ของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้นักท่องเที่ยวอื่นๆได้ทราบ	3.94	0.76	มาก	14
17. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ	3.94	0.78	มาก	15
18. ท่านอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.92	0.88	มาก	17
รวม	4.04	0.76	มาก	

จากตารางที่ 4.29 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.04$, $SD = 0.76$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.33$, $SD = 0.66$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.31$, $SD = 0.68$) และมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.30$, $SD = 0.66$) ตามลำดับ

2.3) การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.30 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติ ตัวสำหรับนักท่องเที่ยว	4.33	0.62	มากที่สุด	2
2. แหล่งท่องเที่ยวมีระบบการบริการให้ข้อมูลและ ข่าวสารกับนักท่องเที่ยว	4.30	0.67	มากที่สุด	3
3. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการรักษาความ ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	4.28	0.72	มากที่สุด	5
4. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสะดวก และปลอดภัย	4.29	0.67	มากที่สุด	4
5. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการ จัดการที่ไม่ทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติ	4.35	0.68	มากที่สุด	1
6. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	4.18	0.71	มาก	8
7. บริเวณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการ ร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	4.15	0.70	มาก	9
8. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการร้าน สะดวกซื้อสำหรับนักท่องเที่ยว	3.98	0.89	มาก	10
9. เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศมีความสะดวกและปลอดภัย	4.27	0.65	มากที่สุด	6
10. มีการติดตั้งป้ายบอกทางของแหล่งท่องเที่ยวอย่าง ชัดเจน	4.21	0.75	มากที่สุด	7
รวม	3.85	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4.30 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 3.85,
SD = 0.64) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบ
การจัดการที่ไม่ทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.35,
SD = 0.68) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัว
สำหรับนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.33, SD = 0.62) และอันดับสาม
เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวมีระบบการบริการให้ข้อมูลและข่าวสารกับนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับ
มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.30, SD = 0.67) ตามลำดับ

2.4) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.31 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
ในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการเบาบาง ควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 60 เซนติเมตร	4.08	0.72	มากที่สุด	12
2. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการหนาแน่น ควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 180 เซนติเมตร	4.16	0.71	มาก	10
3. เส้นทางจักรยานควรแยกห่างจากทางเดินเท้าเพื่อความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยวเขื่อน	4.23	0.73	มากที่สุด	6
4. เส้นทางจักรยานควรมีร่มเงาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของ ระยะทางทั้งหมด	4.16	0.76	มาก	11
5. ถนนที่แยกจากถนนหลวงเข้าสู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ควรออกแบบให้รถสามารถวิ่งได้ด้วยความเร็วปาน กลางและมีความกว้างพอที่รถสามารถวิ่งสวนกันได้	4.23	0.77	มากที่สุด	7
6. ไม่ควร กำหนดแนวถนนผ่านบริเวณพื้นที่ที่ระบบนิเวศ มีความเปราะบาง เช่น ตัดผ่านบริเวณที่อยู่อาศัย หรือ เส้นทางเดินของสัตว์ป่า	4.21	0.89	มากที่สุด	8

ตารางที่ 4.31 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
7. ที่จอดรถควรแยกประเภทของรถ เช่น ที่จอดรถนั่ง ส่วน บุคคล รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน	4.31	0.67	มากที่สุด	4
8. ป้ายบอกทิศทางควรใช้สัญลักษณ์แทนตัวอักษรเพื่อ ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	4.18	0.75	มาก	9
9. ป้ายสื่อความหมายต้องชัดเจนไม่ชำรุดและตั้งอยู่ในจุด ที่มองเห็นได้เด่นชัด	4.42	0.67	มากที่สุด	3
10. ป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กะทัดรัดและชัดเจน	4.46	0.62	มากที่สุด	1
11. มีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถัง กักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณ เขื่อน	4.43	0.72	มากที่สุด	2
12. แบบและวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างห้องสุขาควร ออกแบบให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ	4.30	0.67	มากที่สุด	5
รวม	4.26	0.72	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.31 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.72$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กะทัดรัดและชัดเจน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.62$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นมีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถังกักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณเขื่อน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.43$, $SD = 0.72$) และอันดับสาม เห็นว่าป้ายสื่อความหมายต้องชัดเจนไม่ชำรุดและตั้งอยู่ในจุดที่มองเห็นได้เด่นชัด เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.42$, $SD = 0.67$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม
ความสะอาดสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. มีการจัดการลงทะเบียนการใช้พื้นที่อย่างเป็นทางการ ทุกครั้งก่อนเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่กางเต็นท์	4.28	0.63	มากที่สุด	14
2. พื้นที่กางเต็นท์ควรเป็นพื้นที่ราบและกว้างขวาง เพียงพอ	4.38	0.64	มากที่สุด	4
3. มีการจัดพื้นที่ไว้สำหรับประกอบกิจกรรมกลางแจ้ง	4.27	0.76	มากที่สุด	16
4. ห้องน้ำและห้องสุขาควรตั้งห่างจากพื้นที่บริเวณกาง เต็นท์อย่างน้อย 15 เมตร	4.37	0.68	มากที่สุด	5
5. ร้านจำหน่ายอาหารควรตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของ แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้สะดวก	4.32	0.73	มากที่สุด	10
6. การมีระบบการจัดการแยกขยะและทำลายอย่างถูกวิธี	4.44	0.65	มากที่สุด	1
7. การมีระบบการบำบัดน้ำอย่างถูกสุขลักษณะก่อน นำไปใช้	4.40	0.63	มากที่สุด	3
8. การมีระบบการบำบัดน้ำเสียที่ใช้แล้วเพื่อนำมาใช้ ประโยชน์อีกครั้ง	4.28	0.72	มากที่สุด	15
9. ที่จัดตั้งวางอุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิก มีการจัดสร้าง เท่าที่จำเป็นโดยเน้นประโยชน์การใช้สอย	4.30	0.73	มากที่สุด	12
10. อุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิกต้องออกแบบให้มีลักษณะ กลมกลืนกับธรรมชาติ	4.19	0.76	มาก	18
11. การติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างควรติดตั้งเฉพาะ บริเวณพื้นที่ที่จำเป็นโดยให้มีความสว่างอย่าง เพียงพอ	4.33	0.69	มากที่สุด	9
12. มีการบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.24	0.70	มากที่สุด	17
13. มีศูนย์ศึกษาธรรมชาติที่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้	4.29	0.65	มากที่สุด	13
14. มีการจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.35	0.68	มากที่สุด	8

ตารางที่ 4.32 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนา
 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
15. มีการจัดทำแผนที่เส้นทางและคู่มือแนะนำเที่ยวสำหรับ แจกนักท่องเที่ยว	4.37	0.62	มากที่สุด	6
16. มีการจำกัดจำนวนความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.31	0.64	มากที่สุด	11
17. มีการจัดบริการศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.42	0.61	มากที่สุด	2
18. มีการบริการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.35	0.65	มากที่สุด	7
รวม	4.33	0.68	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.32 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมทางการ
 ท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.33, SD = 0.68) พบว่า อันดับหนึ่ง
 นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีการจัดการแยกขยะและทำลายอย่างถูกวิธี เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
 มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.44, SD = 0.65) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีการจัดบริการศูนย์ให้ความ
 ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย
 (\bar{x} = 4.42, SD = 0.61) และอันดับสาม เห็นว่ามีระบบการบำบัดน้ำอย่างถูกสุขลักษณะก่อนนำไปใช้
 เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.40, SD = 0.63) ตามลำดับ

2.5) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน
บริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.33 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักท่องเที่ยว
ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม	4.34	0.64	มากที่สุด	1
2. การประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีอย่างเพียงพอ	4.15	0.70	มาก	6
3. ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีราคาที่เหมาะสม	4.17	0.78	มาก	5
4. มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อน	4.09	0.79	มาก	7
5. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความรู้ความสามารถพร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว	4.26	0.67	มากที่สุด	2
6. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความเต็มใจและมีรอยยิ้มในการให้บริการนักท่องเที่ยว	4.26	0.70	มากที่สุด	3
7. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบการบริการนักท่องเที่ยวที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	4.26	0.72	มากที่สุด	4
รวม	4.22	0.72	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.33 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.22$, $SD = 0.72$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.34$, $SD = 0.64$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าบุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความรู้ความสามารถพร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.67$) และอันดับสาม เห็นว่าบุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความเต็มใจและมีรอยยิ้มในการให้บริการนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.26$, $SD = 0.70$) ตามลำดับ

2.6) ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติ
เขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.34 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	148	37.00
- สนใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยว	32	8.00
- เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	196	49.00
- เพื่อการร่วมกิจกรรมอบรม/ สัมมนา	24	6.00
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.34 แสดงวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศบริเวณ
เขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน
196 คน คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมาคือ เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทาง
ธรรมชาติ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 และสนใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยว
จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- รถจักรยานยนต์	42	10.50
- รถยนต์ส่วนตัว	234	58.50
- รถตู้	50	12.50
- รถโดยสารประจำทาง	20	5.00
- รถนำเที่ยว	54	13.50
- อื่น ๆ	0	0.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.35 แสดงพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมาเดินทางโดยรถนำเที่ยว จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และเดินทางโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.36 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว

จำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- คนเดียว	12	3.02
- 2 - 5 คน	216	54.27
- 6 - 10 คน	114	28.64
- ตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป	56	14.07
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4.36 แสดงจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง มีจำนวนสมาชิก 2 - 5 คน จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.27 รองลงมา มีจำนวนสมาชิก 6 - 10 คน จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.64 และ ตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในเขต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- 1 ชั่วโมง	8	2.01
- 1 - 2 ชั่วโมง	70	17.59
- 2 - 3 ชั่วโมง	112	28.14
- ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป	208	52.26
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4.37 แสดงจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ พบว่า อันดับหนึ่ง ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.26 รองลงมา 2 - 3 ชั่วโมง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 และ 1 - 2 ชั่วโมง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	82	20.50
- 1,001 - 2,000 บาท	110	27.50
- 2,001 - 3,000 บาท	84	21.00
- 3,001 - 4,000 บาท	46	11.50
- 4,001 - 5,000 บาท	40	10.00
- ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป	38	9.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.38 แสดงค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า อันดับหนึ่ง มีการใช้จ่าย 1,001 - 2,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมา มีการใช้จ่าย 2,001 - 3,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และ ใช้จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.39 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์
แหล่งท่องเที่ยว

การรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- การประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	98	24.50
- เอกสารการท่องเที่ยว / แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์	88	22.00
- วิทยุ / โทรทัศน์	26	6.50
- อินเทอร์เน็ต	78	19.50
- เพื่อน / คนรู้จัก แนะนำ	110	27.50
- อื่นๆ	0	0.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.39 แสดงการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวพบว่า อันดับหนึ่ง เพื่อน / คนรู้จัก แนะนำ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาจากการประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และจากเอกสารการท่องเที่ยว / แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ตามลำดับ

2.7) ทศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริเวณเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.40 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ทัศนคติของนักท่องเที่ยว ต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านคิดว่าเขื่อนรัชชประภา มีการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์ธรรมชาติในระดับใด	4.14	0.67	มาก	2
2. เมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแหล่งอื่น ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนรัชชประภา นั้นมีคุณภาพอยู่ในระดับใด	4.14	0.64	มาก	1
3. ท่านคิดว่าการพัฒนาการคมนาคมและสาธารณูปโภคบริเวณเขื่อนรัชชประภา เช่น เส้นทางถนนในการเดินทางเข้าเขื่อน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา อยู่ในระดับใด	4.13	0.67	มาก	3
4. ท่านคิดว่าการพัฒนาที่พักนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา มีความกลมกลืน สะอาดและปลอดภัยอยู่ในระดับใด	4.08	0.71	มาก	4
5. ท่านคิดว่าการพัฒนาร้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนรัชชประภา มีความสะอาดปลอดภัย รสชาติ อยู่ในระดับใด	3.99	0.78	มาก	5
6. ท่านคิดว่าการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ บริเวณเขื่อนรัชชประภา เช่น โรงพยาบาล ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว สถานีตำรวจ สำหรับการบริการนักท่องเที่ยวมีการพัฒนาอยู่ในระดับใด	3.96	0.85	มาก	6
รวม	4.07	0.72	มาก	

จากตารางที่ 4.40 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.07$, $SD = 0.72$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแหล่งอื่น ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนรัชชประภา นั้นมีคุณภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.64$) อันดับสอง

นักท่องเที่ยวเห็นว่าเขื่อนรัชชประภา มีการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์ธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.67$) และอันดับสาม เห็นว่าการพัฒนาการคมนาคมและสาธารณูปโภคบริเวณเขื่อนรัชชประภา เช่น เส้นทางถนนในการเดินทางเข้าเขื่อน ระบบไฟฟ้า น้ำประปา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.67$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี และเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1) พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรีและเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.41 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว

ด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์	4.13	1.00	มาก	1
2. ท่านชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.02	0.92	มาก	2
3. ท่านชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว	3.84	1.03	มาก	3
4. ท่านมีความรู้และความเข้าใจลักษณะรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว	3.70	0.97	มาก	4
รวม	3.92	0.98	มาก	

จากตารางที่ 4.41 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.98$) พบว่า อันดับหนึ่ง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางธรรมชาติประจำท้องถิ่นที่มีระบบนิเวศสมบูรณ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 1.00$) อันดับสอง ชอบแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นประเพณีและวัฒนธรรม

ห้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.02$, $SD = 0.92$) และอันดับสาม ชอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการสำรวจ ศึกษาและเรียนรู้เพื่อสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.84$, $SD = 1.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนออกเดินทาง	3.76	1.00	มาก	3
2. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.70	0.96	มาก	5
3. ท่านมีการศึกษาข้อมูลด้านเส้นทางเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.70	0.98	มาก	6
4. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.79	0.95	มาก	2
5. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.71	0.97	มาก	4
6. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.66	1.07	มาก	9
7. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.70	1.04	มาก	7
8. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.54	1.06	มาก	12
9. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ดำรงชีพในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ภาชนะบรรจุอาหาร อุปกรณ์ประกอบอาหาร	3.64	1.11	มาก	10
10. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว ที่จะไม่ไปรบกวนการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว	3.69	1.04	มาก	8

ตารางที่ 4.42 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
11. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ประเภทสบู่และยาสระผมในแหล่งน้ำธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.51	1.09	มาก	13
12. ท่านมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ป้องกันแมลงกัดต่อยที่ไม่มีผลต่อการทำลายระบบนิเวศของสิ่งมีชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว	3.57	1.07	มาก	11
13. ท่านมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว	3.96	0.96	มาก	1
รวม	3.69	1.02	มาก	

จากตารางที่ 4.42 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการเตรียมตัวก่อนเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 1.02$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพก่อนออกเดินทางท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.96$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะที่พักในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.79$, $SD = 0.95$) และอันดับสาม นักท่องเที่ยวมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีการศึกษาข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศก่อนออกเดินทาง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.76$, $SD = 1.00$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยว	4.10	0.99	มาก	2
2. ท่านมีความสนใจใฝ่รู้ในการแหล่งท่องเที่ยว	3.88	1.04	มาก	8
3. ท่านมีความยินดีในการบริจาคเงินในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งในและรอบบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	3.82	0.96	มาก	11
4. ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวคนอื่น	3.77	1.03	มาก	13
5. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	3.91	1.00	มาก	7
6. ท่านมีความสนใจในข้อมูลความรู้เกี่ยวกับพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ในแหล่งท่องเที่ยว	3.86	0.97	มาก	10
7. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	3.68	1.00	มาก	16
8. ท่านมีความสนใจในการเข้าอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว	3.70	1.00	มาก	14
9. ท่านมีความสนใจในการเลือกรับประทานอาหารท้องถิ่น	3.79	0.93	มาก	12
10. ท่านมีความสนใจในการศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น ภาษาท้องถิ่น	3.69	0.90	มาก	15
11. ท่านให้ความร่วมมือในการประหยัดการใช้พลังงานของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ไฟฟ้าและน้ำ	3.96	0.84	มาก	5
12. ท่านมีความใส่ใจในการเคารพในวัฒนธรรมท้องถิ่น	4.09	0.80	มาก	3
13. ท่านเลือกที่พักประเภทอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.91	0.80	มาก	6

ตารางที่ 4.43 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
14. ท่านเลือกรับบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นในการนำเที่ยว เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.87	0.93	มาก	9
15. ท่านเคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวน ความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจ ส่วนตัว	4.10	0.73	มาก	1
16. ท่านสนับสนุนการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของ ประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4.01	0.79	มาก	4
รวม	3.88	0.92	มาก	

จากตารางที่ 4.43 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.88$, $SD = 0.92$) พบว่าอันดับหนึ่ง มีเคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวนความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น การถ่ายรูปขณะที่คนท้องถิ่นปฏิบัติภารกิจส่วนตัว อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.73$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.99$) และอันดับสาม เคารพในสิทธิของคนท้องถิ่นโดยการไม่รบกวนความเป็นส่วนตัวของคนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น มีความใส่ใจในการเคารพในวัฒนธรรมท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.09$, $SD = 0.80$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.12	0.77	มาก	1
2. ท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.11	0.78	มาก	2
3. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.10	0.77	มาก	3
4. ท่านช่วยรักษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	4.06	0.78	มาก	4
5. ท่านช่วยสังเกตและแจ้งเบาะแสนักท่องเที่ยวที่ทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.90	0.78	มาก	14
6. ท่านสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับผู้อื่นได้	3.92	0.80	มาก	6
7. ท่านสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนให้กับผู้อื่นได้	3.90	0.82	มาก	8
8. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว	3.92	0.80	มาก	6
9. ท่านมีความกระตือรือร้นในการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวอื่นๆ ร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยว	3.92	0.83	มาก	9
10. ท่านมีความกระตือรือร้นที่จะเผยแพร่ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวผ่านโลกออนไลน์	3.87	0.85	มาก	17
11. ท่านอยากเดินทางกลับมาเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอีกแต่เป็นช่วงฤดูกาลอื่น	3.98	0.81	มาก	5
12. ท่านมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.91	0.82	มาก	11

ตารางที่ 4.44 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว	ระดับความสนใจ			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
13. ท่านมีความกระตือรือร้นในการนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว	3.90	0.79	มาก	15
14. ท่านมีความกระตือรือร้นในการอยากสัมผัสกับเส้นทางการท่องเที่ยวเส้นทางใหม่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิม	3.91	0.87	มาก	12
15. ท่านมีความสนใจที่จะร่วมบริจาคเงินสนับสนุนเพื่อนำไปอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม	3.91	0.79	มาก	10
16. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ความเป็นเอกลักษณ์ของพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้นักท่องเที่ยวอื่นๆได้ทราบ	3.88	0.80	มาก	16
17. ท่านจะประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นที่เป็นของที่ระลึกของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ	3.90	0.78	มาก	13
18. ท่านอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.86	0.90	มาก	18
รวม	3.95	0.81	มาก	

จากตารางที่ 4.44 แสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในด้านการปฏิบัติตัวหลังการเดินทางท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.95$, $SD = 0.81$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.77$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวมีความรักและหวงแหนทรัพยากรทางวัฒนธรรมประเพณีในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.78$) และช่วยรักษาทรัพยากรทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.10$, $SD = 0.77$) ตามลำดับ

3.2) การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี และเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.45 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติ ตัว สำหรับนักท่องเที่ยว	3.86	0.95	มาก	1
2. แหล่งท่องเที่ยวมีระบบการบริการให้ข้อมูลและ ข่าวสารกับนักท่องเที่ยว	3.79	0.92	มาก	6
3. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการรักษาความ ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.80	0.97	มาก	4
4. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสะดวก และปลอดภัย	3.79	0.91	มาก	5
5. ลักษณะที่พิกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระบบการ จัดการที่ไม่ทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติ	3.83	1.00	มาก	2
6. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการมัคคุเทศก์ ท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	3.74	0.91	มาก	9
7. บริเวณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการ ร้านอาหารท้องถิ่นสำหรับนักท่องเที่ยว	3.74	0.90	มาก	8
8. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีการบริการร้าน สะดวกซื้อสำหรับนักท่องเที่ยว	3.62	1.05	มาก	10
9. เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิง นิเวศมีความสะดวกและปลอดภัย	3.82	0.90	มาก	3
10. มีการติดตั้งป้ายบอกทางของแหล่งท่องเที่ยวอย่าง ชัดเจน	3.77	0.99	มาก	7
รวม	3.78	0.95	มาก	

จากตารางที่ 4.45 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศในการเดินทางท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.78$, $SD = 0.95$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยว เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.86$, $SD = 0.95$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีกฎระเบียบและแนวปฏิบัติตัวสำหรับนักท่องเที่ยว และอันดับสาม เห็นว่าเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความสะดวกและปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.90$) ตามลำดับ

3.3) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี และเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.46 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการเบาบาง ควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 60 เซนติเมตร	3.53	1.15	มาก	12
2. ทางเดินเท้าที่มีนักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการหนาแน่น ควรมีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 180 เซนติเมตร	3.74	0.91	มาก	11
3. เส้นทางจักรยานควรแยกห่างจากทางเดินเท้าเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเขื่อน	3.78	0.95	มาก	8
4. เส้นทางจักรยานควรมีร่มเงาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของระยะทางทั้งหมด	3.75	0.92	มาก	10
5. ถนนที่แยกจากถนนหลวงเข้าสู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ควรออกแบบให้รถสามารถวิ่งได้ด้วยความเร็วปานกลางและมีความกว้างพอที่รถสามารถวิ่งสวนกันได้	3.79	0.93	มาก	7
6. ไม่ควร กำหนดแนวถนนผ่านบริเวณพื้นที่ที่ระบบนิเวศมีความเปราะบาง เช่น ตัดผ่านบริเวณที่อยู่อาศัย หรือเส้นทางเดินของสัตว์ป่า	4.03	0.87	มาก	1

ตารางที่ 4.46 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกัน อันตรายต่อนักท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
7. ที่จอดรถควรแยกประเภทของรถ เช่น ที่จอดรถนั่งส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์และรถจักรยาน	3.82	0.97	มาก	6
8. ป้ายบอกทิศทางควรใช้สัญลักษณ์แทนตัวอักษรเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	3.76	0.93	มาก	9
9. ป้ายสื่อความหมายต้องชัดเจนไม่ชำรุดและตั้งอยู่ในจุดที่มองเห็นได้เด่นชัด	3.90	1.06	มาก	4
10. ป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กระชับและชัดเจน	3.94	0.92	มาก	2
11. มีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถังกักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณเขื่อน	3.93	0.99	มาก	3
12. แบบและวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างห้องสุขาควรออกแบบให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติ	3.85	0.93	มาก	5
รวม	3.82	0.96	มาก	

จากตารางที่ 4.46 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อป้องกันอันตรายต่อนักท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.82$, $SD = 0.96$) พบว่า อันดับหนึ่งนักท่องเที่ยวเห็นว่าไม่ควร กำหนดแนวถนนผ่านบริเวณพื้นที่ที่ระบบนิเวศมีความเปราะบาง เช่น ตัดผ่านบริเวณที่อยู่อาศัย หรือเส้นทางเดินของสัตว์ป่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.03$, $SD = 0.87$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าป้ายคำเตือน กฎระเบียบ ควรมีข้อความที่สุภาพ กระชับและชัดเจน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.92$) และอันดับสาม เห็นว่ามีการออกแบบห้องสุขาอย่างถูกสุขลักษณะและมีถังกักเก็บสิ่งปฏิกูลไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำบริเวณเขื่อน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.99$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมสำหรับ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. มีการจัดการลงทะเบียนการใช้พื้นที่อย่างเป็นทางการ ทุกครั้งก่อนเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่กางเต็นท์	3.84	0.92	มาก	18
2. พื้นที่กางเต็นท์ควรเป็นพื้นที่ราบและกว้างขวาง เพียงพอ	3.91	0.89	มาก	3
3. มีการจัดพื้นที่ไว้สำหรับประกอบกิจกรรมกลางแจ้ง	3.85	0.92	มาก	13
4. ห้องน้ำและห้องสุขาควรตั้งห่างจากพื้นที่บริเวณกาง เต็นท์อย่างน้อย 15 เมตร	3.90	0.93	มาก	4
5. ร้านจำหน่ายอาหารควรตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของ แหล่งท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้สะดวก	3.89	0.93	มาก	7
6. การมีระบบการจัดการแยกขยะและทำลายอย่างถูกวิธี	3.94	0.94	มาก	1
7. การมีระบบการบำบัดน้ำอย่างถูกสุขลักษณะก่อน นำไปใช้	3.92	0.92	มาก	2
8. การมีระบบการบำบัดน้ำเสียที่ใช้แล้วเพื่อนำมาใช้ ประโยชน์อีกครั้ง	3.85	0.93	มาก	14
9. ที่จัดตั้งวางอุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิก มีการจัดสร้าง เท่าที่จำเป็นโดยเน้นประโยชน์การใช้สอย	3.87	0.93	มาก	10
10. อุปกรณ์ม้านั่ง โต๊ะปิกนิกต้องออกแบบให้มีลักษณะ กลมกลืนกับธรรมชาติ	3.84	0.91	มาก	17
11. การติดตั้งระบบไฟฟ้าส่องสว่างควรติดตั้งเฉพาะ บริเวณพื้นที่ที่จำเป็นโดยให้มีความสว่างเพียงพอ	3.89	0.92	มาก	6
12. มีการบริการมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.84	0.87	มาก	16
13. มีศูนย์ศึกษาธรรมชาติที่มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้	3.85	0.90	มาก	12
14. มีการจัดทำเส้นทางศึกษาธรรมชาติในพื้นที่แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.89	0.90	มาก	5

ตารางที่ 4.47 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
สำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยว (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ กิจกรรมทางการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
15. มีการจัดทำแผนที่เส้นทางและคู่มือแนะนำเที่ยวสำหรับ แจกนักท่องเที่ยว	3.88	0.89	มาก	9
16. มีการจำกัดจำนวนความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.86	0.93	มาก	11
17. มีการจัดบริการศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.89	1.03	มาก	8
18. มีการบริการที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในบริเวณแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.85	0.95	มาก	15
รวม	3.88	1.04	มาก	

จากตารางที่ 4.47 แสดงการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับกิจกรรมทางการ
ท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.88$, $SD = 1.04$) พบว่า อันดับหนึ่ง
นักท่องเที่ยวเห็นว่า มีระบบการจัดการแยกขยะและทำลายอย่างถูกวิธี เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.94$, $SD = 0.94$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่ามีการมีระบบการบำบัดน้ำอย่างถูก
สุขลักษณะก่อนนำไปใช้ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.92$, $SD = 0.92$) และอันดับสาม
เห็นว่าพื้นที่กางเต็นท์ควรเป็นพื้นที่ราบและกว้างขวางเพียงพอ เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.89$) ตามลำดับ

3.4) ทศนคติของนักท่องเที่ยวด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน บริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรีและเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.48 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของนักท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม	4.13	0.83	มาก	2
2. การประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีอย่างเพียงพอ	4.20	0.95	มาก	1
3. ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีราคาที่เหมาะสม	3.96	0.91	มาก	3
4. มีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อน	3.69	0.92	มาก	7
5. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความรู้ความสามารถพร้อมให้บริการนักท่องเที่ยว	3.77	0.96	มาก	6
6. บุคลากรของแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีความเต็มใจและมีรอยยิ้มในการให้บริการนักท่องเที่ยว	3.80	0.94	มาก	5
7. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบการบริการนักท่องเที่ยวที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	3.81	0.97	มาก	4
รวม	3.91	0.92	มาก	

จากตารางที่ 4.48 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยวในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.92$) พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเห็นว่าการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.95$) อันดับสอง นักท่องเที่ยวเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีระบบนิเวศที่มีความสมบูรณ์และสวยงาม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.83$) และอันดับสาม เห็นว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว

ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศบริเวณเขื่อนมีราคาที่เหมาะสม เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.91$) ตามลำดับ

3.5) ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ จังหวัดกาญจนบุรีและเขื่อนรัชชประภา อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 4.49 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	179	22.38
- สนใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยว	50	6.25
- เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	517	64.63
- เพื่อการร่วมกิจกรรมอบรม/สัมมนา	53	6.63
- อื่นๆ	1	0.13
รวม	800	100.00

จากตารางที่ 4.49 แสดงวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศบริเวณเขื่อน พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 517 คน คิดเป็นร้อยละ 64.63 รองลงมาคือ เพื่อศึกษาเรียนรู้ระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 22.38 และเพื่อการร่วมกิจกรรมอบรม/สัมมนา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 6.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยว
นิเวศ

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- รถจักรยานยนต์	55	6.88
- รถยนต์ส่วนตัว	564	70.50
- รถตู้	74	9.25
- รถโดยสารประจำทาง	38	4.75
- รถนำเที่ยว	68	8.50
- อื่น ๆ	1	0.13
รวม	800	100.00

จากตารางที่ 4.50 แสดงพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวนิเวศของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน พบว่า อันดับหนึ่ง นักท่องเที่ยวเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 564 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 รองลงมาเดินทางโดยรถตู้ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และเดินทางโดยรถนำเที่ยว จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.51 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว

จำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- คนเดียว	36	4.51
- 2 – 5 คน	339	42.48
- 6 – 10 คน	146	18.30
- ตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป	277	34.71
รวม	798	100.00

จากตารางที่ 4.51 แสดงจำนวนสมาชิกในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน พบว่า อันดับหนึ่ง มีจำนวนสมาชิก 2 – 5 คน จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 42.48 รองลงมา มีจำนวนตั้งแต่ 11 คนขึ้นไป จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 34.71 และ 6 – 10 คน จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.52 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในเขต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- 1 ชั่วโมง	14	1.75
- 1 – 2 ชั่วโมง	281	35.21
- 2 – 3 ชั่วโมง	127	15.91
- ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป	376	47.12
รวม	798	100.00

จากตารางที่ 4.52 แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในเขตของนักท่องเที่ยวบริเวณเขื่อน พบว่า อันดับหนึ่ง ตั้งแต่ 3 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 376 คน คิดเป็นร้อยละ 47.12 รองลงมา 1 – 2 ชั่วโมง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 35.21 และ 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 15.91 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1,000 บาท	92	11.50
- 1,001 – 2,000 บาท	137	17.13
- 2,001 – 3,000 บาท	105	13.13
- 3,001 – 4,000 บาท	74	9.25
- 4,001 – 5,000 บาท	256	32.00
- ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไป	136	17.00
รวม	800	100.00

จากตารางที่ 4.53 แสดงค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า อันดับหนึ่ง มีการใช้จ่าย 4,001 – 5,000 บาท จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมา มีการใช้จ่าย 1,001 – 2,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 17.13 และ ตั้งแต่ 5,001 บาทขึ้นไปจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

การรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- การประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	124	15.50
- เอกสารการท่องเที่ยว / แผ่นพับ / หนังสือพิมพ์	102	12.75
- วิทยุ / โทรทัศน์	34	4.25
- อินเทอร์เน็ต	400	50.00
- เพื่อน / คนรู้จัก แนะนำ	137	17.13
- อื่นๆ	3	0.38
รวม	800	100.00

จากตารางที่ 4.54 แสดงการรับทราบข่าวสารการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวพบว่า อันดับหนึ่ง อินเทอร์เน็ต จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา เพื่อน/คนรู้จัก แนะนำ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 17.13 และการประชาสัมพันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ตามลำดับ